

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Fremskridtspartiets erhvervskatalog : Fremskridtspartiets erhvervsfrihedskatalog

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1990

Emne: Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 8

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

Fremskridtspartiets erhvervskatalog : Fremskridtspartiets erhvervsfrihedskatalog	3
Fremskridtspartiets erhvervskatalog : Fremskridtspartiets erhvervsfrihedskatalog	4
Fremskridtspartiets erhvervskatalog : Fremskridtspartiets erhvervsfrihedskatalog	5
Fremskridtspartiets erhvervskatalog : Fremskridtspartiets erhvervsfrihedskatalog	6
Fremskridtspartiets erhvervskatalog : Fremskridtspartiets erhvervsfrihedskatalog	7
Fremskridtspartiets erhvervskatalog : Fremskridtspartiets erhvervsfrihedskatalog	8
Fremskridtspartiets erhvervskatalog : Fremskridtspartiets erhvervsfrihedskatalog	9
Fremskridtspartiets erhvervskatalog : Fremskridtspartiets erhvervsfrihedskatalog	10
Fremskridtspartiets erhvervskatalog : Fremskridtspartiets erhvervsfrihedskatalog	11
Fremskridtspartiets erhvervskatalog : Fremskridtspartiets erhvervsfrihedskatalog	12
Fremskridtspartiets erhvervskatalog : Fremskridtspartiets erhvervsfrihedskatalog	13
Fremskridtspartiets erhvervskatalog : Fremskridtspartiets erhvervsfrihedskatalog	14
Fremskridtspartiets erhvervskatalog : Fremskridtspartiets erhvervsfrihedskatalog	15
Fremskridtspartiets erhvervskatalog : Fremskridtspartiets erhvervsfrihedskatalog	16
Fremskridtspartiets erhvervskatalog : Fremskridtspartiets erhvervsfrihedskatalog	17
Fremskridtspartiets erhvervskatalog : Fremskridtspartiets erhvervsfrihedskatalog	18
Fremskridtspartiets erhvervskatalog : Fremskridtspartiets erhvervsfrihedskatalog	19
Fremskridtspartiets erhvervskatalog : Fremskridtspartiets erhvervsfrihedskatalog	20
Fremskridtspartiets erhvervskatalog : Fremskridtspartiets erhvervsfrihedskatalog	21
Fremskridtspartiets erhvervskatalog : Fremskridtspartiets erhvervsfrihedskatalog	22
Fremskridtspartiets erhvervskatalog : Fremskridtspartiets erhvervsfrihedskatalog	23
Fremskridtspartiets erhvervskatalog : Fremskridtspartiets erhvervsfrihedskatalog	24
Fremskridtspartiets erhvervskatalog : Fremskridtspartiets erhvervsfrihedskatalog	25
Fremskridtspartiets erhvervskatalog : Fremskridtspartiets erhvervsfrihedskatalog	26
Fremskridtspartiets erhvervskatalog : Fremskridtspartiets erhvervsfrihedskatalog	27
Fremskridtspartiets erhvervskatalog : Fremskridtspartiets erhvervsfrihedskatalog	28
Fremskridtspartiets erhvervskatalog : Fremskridtspartiets erhvervsfrihedskatalog	29
Fremskridtspartiets erhvervskatalog : Fremskridtspartiets erhvervsfrihedskatalog	30
Fremskridtspartiets erhvervskatalog : Fremskridtspartiets erhvervsfrihedskatalog	31
Fremskridtspartiets erhvervskatalog : Fremskridtspartiets erhvervsfrihedskatalog	32
Fremskridtspartiets erhvervskatalog : Fremskridtspartiets erhvervsfrihedskatalog	33
Fremskridtspartiets erhvervskatalog : Fremskridtspartiets erhvervsfrihedskatalog	34
Fremskridtspartiets erhvervskatalog : Fremskridtspartiets erhvervsfrihedskatalog	35

Fremskridtspartiets Erhvervs katalog

udgivet af

FREMSKRIDTSPARTIETS Hovedbestyrelse

i samarbejde med partiets Folketingsgruppe
Alle henvendelser desangående til:

Fremskridtspartiets Sekretariat,
Christiansborg. Tel: 33 37 55 00

eller for detailspørgsmål til partiets
finanspolitiske ordfører:
Kim Behnke.

INDHOLDSFORTEGNELSE

Side 3	INDLEDNING Baggrund for katalogets fremlæggelse Afgrænsning af katalogets emner	VIRKSOMHEDER Privatiseringer har fem hovedformål Kommunale erhvervschefer
Side 4	SAMFUNDSØKONOMISK STATUS DE OFFENTLIGE FINANSER Skatte- og afgiftsindtægter Det samlede skattetryk De samlede off. udgifter Antallet af offentlige ansatte Statens indenlandske gæld Statens udenlandske gæld Statens samlede gæld Danmarks samlede udenlandsgæld Betalingsbalancen Den samlede udenrigshandel DEN PRIV. SEKTORS TILSTAND Renten Arbejdslønnen Eksport contra udlandsgæld Indstriens overskud Beskæftigelsen fordelt på erhverv	FORSKNING OG TEKNOLOGI Teknologivurdering Forskning Teknologifremme Kontrol og styring EKSPORTFREMME OG INTERNATIONAL HANDEL International handel Valutakurser Eksportfremme Fri dansk eksport Fri dansk import Virksomhedernes størrelse og organisationsform
Side 10	GENEREL POLITIK FOR ALLE ERHVERV SKATTER OG AFGIFTER Indkomstkatten <i>Reducerede lønomkostninger</i> <i>Indkomstkatten skal helt væk</i> <i>Hvad sker der det første år?</i> <i>Lønlempelser på 10 mia. kr.</i> <i>Balance i regnskabet</i> Renteindtægter- og udgifter Forbrugsafgifter Momsen Punktafgifterne Brugerbetalingsafgifter Arbejdsmarkedsafgifterne Selskabsskatten Formueskatten Andre produktionsskatter TILSKUDSORDNINGER AFBUREAUKRATISEREDE OG LIBERALE ERHVERVSLOVE Diverse forhold Miljø og arbejdsmiljø Arbejdsforhold Energiforsyningen PRIVATISERING AF OFFENTLIGE	Side 24 BRANCHEOPDELT POLITIK INDUSTRIEN Alt for lille primærproduktion Højteknologisk produktion Skrækeksempel Netværksmodellen EF-DIREKTIVER HÅNDVÆRK HANDEL LANDBRUG Godt landmandsskab GARTNERI SKOVBRUG FISKERI SØFART FINANSVERDENEN TRE LIBERALE ERHVERV TRANSPORTSEKTOREN Lastbilvognmænd Bus- og rutebilvognmænd Taxavognmænd Flytransport Søtransport Togtransport Bilafgifterne SERVICEFAGENE

Indledning

Baggrund for katalogets fremlæggelse

Vi befinder os i et nyt årti, der kan blive afgørende for, hvordan vi danskere får det i de kommende mange år.

Det mest omtalte projekt for 90'erne er overgangen til EF's Indre Marked fra 1. jan. 1993. Hvis ikke overgangen håndteres med seriøsitet og kyndighed, kan det Indre Marked blive en ubehagelig oplevelse for Danmark og den danske befolkning.

90'erne er også det årti, hvor Danmarks gældsproblemer kan nå så store højder, at landet lider rentedøden. At afdrage på den enorme gæld kræver både politisk vilje og større produktion i vores erhvervssektor. Det nye årti vil yderligere byde på mange udfordringer, udover dem vi i dag kan forestille os. Derfor er det vigtigt hurtigt og effektivt at tage så kraftigt fat på problemløsningerne, at der virkelig sker noget. 10- og 15-årsplaner, der bygger på tro og håb, er ikke nok.

Fortidens synder og fremtidens muligheder kræver penge. Mange penge. Da pengene, eller værdierne, kun skabes et sted - i erhvervsproduktionen - gælder det derfor om, at Folketinget får ryddet vejen for generende huller og sten, den vej, hvorpå dansk erhvervsliv skal køre de næste årtier.

Fremskridtspartiet giver i nærværende katalog et bud på noget af det, Folketinget bør iværksætte for at sikre vor fælles fremtid. I forhold til det stive, stagnerende restriktionssamfund, som de sidste årtiers udygtige folketing har fremavlet, er katalogets hovedbudskab, at øget erhvervsfrihed er lykken, samfundsøkonomisk, og dermed også for hver enkelt dansker. Det er en udbredt fejlopfattelse, at omsætning og overskud i erhvervslivet kun kommer nogle få til gode.

Fakta er, at omsætning og overskud i den private sektor kommer os alle til gode - det er livsgrundlaget for os alle.

Katalogets formål er derfor ikke kun at gavne virksomhedernes indehavere, men at gavne os alle - at gavne Danmark.

Afgrænsning af katalogets omne.

Vi har ikke kunnet omtale alle de mangfoldigheder af erhvervsniches, som findes. De generelle bemærkninger dækker langt de fleste - også dem, der ikke udtrykkeligt er nævnt.

Erhvervspolitik er selvfølgelig også uddannelse af medarbejdere, verdensmarkedspriser for råstoffer, bygninger til bolig og arbejde, EF direktiver, hele sundhedssektoren o.s.v. Ja, i virkeligheden hænger alt i folketingsarbejdet sammen i een sammenhængende helhed. Men da kataloget selvsagt må have en afgrænsning henvises interesserede i disse og andre emner til andet programmateriale.

Inden for de centrale områder, kataloget beskæftiger sig med, udgør de Fremskridtspartiets alternativ til de samlede udspil, som Socialdemokratiet er fremkommet med den 27. april 1989 - og regeringen kom med den 26. maj 1989.

Kataloget må i den forbindelse læses i sammenhæng med Fremskridtspartiets oplæg til finanslovbehandlingen i oktober 1988, Fremskridtspartiets privatiseringskatalog af 8. december 1988 og bogen "Sådan reddes Danmark" af 18. okt. 1989.

SAMFUNDSØKONOMISK STATUS

DE OFFENTLIGE FINANSER

Som baggrund for de mange forslag kataloget indeholder, kan det være nyttigt at se på, hvordan status er for de offentlige finanser og den offentlige sektor. Nedenstående er et relevant udpluk af de faktiske forhold.

DE SAMLEDE SKATTE- OG AFGIFTS-INDTÆGTER

Det offentlige har en eneste indtægtsform, skatter og afgifter. Hver gang, der stilles krav til det offentlige i form af bedre service, flere 'gratisydelse', flere tilskud osv., betyder det nye eller højere skatter. Nedenstående viser, hvorledes skatte- og afgiftsindtægterne til det offentlige har udviklet sig siden 1977.

INDBETALING AF SKATTER OG AFGIFTER

Netto	indbetalinger	mia. kr..
ÅRET	1977	117.300
ÅRET	1978	135.287
ÅRET	1979	154.600
ÅRET	1980	170.410
ÅRET	1981	185.392
ÅRET	1982	207.264
ÅRET	1983	238.779
ÅRET	1984	269.669
ÅRET	1985	302.251
ÅRET	1986	334.904
ÅRET	1987	361.403
ÅRET	1988	379.060
ÅRET	1989	388.455
ÅRET	1990	395.000

SKATTETRYKKET

Det samlede skattetryk kan opgøres på mange måder. Den mest brugte er at opgøre skattetrykket som en procentdel af BNP (Brutto National Produktet).

BNP er imidlertid et forkert grundlag, eftersom f.eks. en momsforhøjelse også betyder forøgelse af BNP - uden at vi af den grund er blevet rigere. Momsen er nemlig både en del af BNP og af skattetrykket, og vil derfor optræde i såvel tæller som nævner i skattetryksbrøken. Derfor er skattetrykket til sammenligning opgjort i forhold til NFI (Netto Faktor Indkomsten). Det giver et mere ægte indtryk af skattetrykkets højde, eftersom NFI i højere grad udtrykker den egentlige produktion i samfundet.

1975	41,4 % af BNP	= 49,7 % af NFI
1982	44,4 % af BNP	= 53,3 % af NFI
1988	52,7 % af BNP	= 68,2 % af NFI

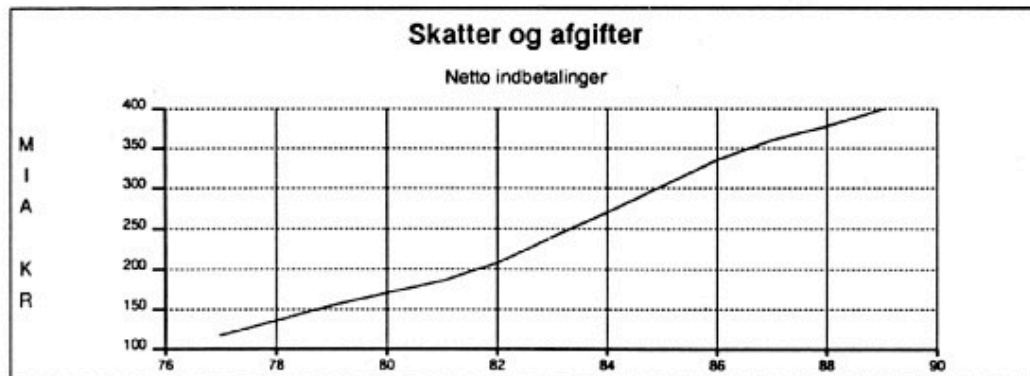
DE OFFENTLIGE UDGIFTER

De samlede offentlige udgifter repræsenterer udgifterne i både stat, amt og kommuner. Alligevel er det ikke et samlet tal for den offentlige sektor, eftersom udgifter i f.eks. naturgasselskaber, storebæltsforbindelsen og andre statsejede eller statsstyrede selskaber ikke er med i opgørelsen.

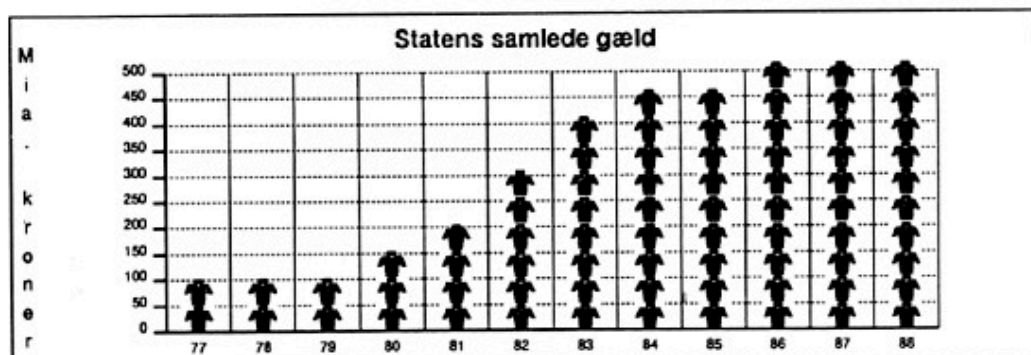
1978	159,5 mia. kr
1982	286,6 mia. kr
1987	405,7 mia. kr
1990	430,0 mia. kr

ANTALLET AF OFFENTLIGT ANSATTE

At opgøre det præcise antal af offentligt ansatte er ikke uden problemer. Første

problem er at afgrænse den offentlige sektor. Her er valgt at medtage ansatte i selskaber o.l., der helt eller overvejende ejes af det offentlige. Det andet problem er deltidsansættelse, timelønsansættelse osv. Nedenstående tabel er omregnet til fuldtidsjob.

1970	421.000
1979	732.800
1987	843.100
1988	854.200
1990	872.000

STATENS INDLANDSGÆLD

Staten har optaget lån hos landets egen befolkning. Nedenstående tabel viser udviklingen i denne statsgældsættelse:

1978	45 mia. kr
1980	91 mia. kr
1988	355 mia. kr
1990	380 mia. kr.

STATENS UDLANDSGÆLD

Staten har også optaget lån i udlandet, det skal ikke forveksles med 'Danmarks gæld' til udlandet.

1978	29 mia. kr
1980	45 mia. kr
1988	124 mia. kr

STATENS SAMLEDE GÆLD (Mia. kr.)

ÅRET 1977	56.416
ÅRET 1978	74.260
ÅRET 1979	98.086
ÅRET 1980	136.103
ÅRET 1981	192.897
ÅRET 1982	283.128
ÅRET 1983	375.006
ÅRET 1984	429.893
ÅRET 1985	454.168
ÅRET 1986	472.496

ÅRET 1987	474.123
ÅRET 1988	479.320
ÅRET 1989	496.000

DANMARKS SAMLEDE UDLANDSGÆLD

Danmark pådrog sig en del gæld i forbindelse med besættelsen og genopbygningen efter krigen. Det tilbagebetalte vi, så vi i tre dage i slutningen af marts 1960 var netto-kreditor i forhold til udlandet. Siden har vi gældsats os i stadig mere forrygende tempo. I 1970 var netto-gælden blevet til 18 mia. kr., mens den ved Schlüter-magtovertagelsen i 1982 var på 148 mia. kr. Nu er den på ca. 300 mia.

Danmarks samlede gæld til udlandet er sammensat af statens gæld, kommunernes gæld og privat gæld:

Frank Dahlgaard har i Berlingske Tidende for den 5. marts 1989 nærmere specificeret beløbet pr. 1. januar 1989 således:

Mia. kr.	Bruttogæld	Tilgode	Nettogæld
Privat sektor	293,5	120,0	173,5
Stat og kommune	205,0	11,0	194,0
Banksektoren	211,0	282,5	-71,5
Hele Danmark	709,5	413,5	296,0

BETALINGSBALANCEN

Saldoen på betalingsbalancen fremkommer som forskellen mellem årets betalinger fra og til udlandet. Er den negativ, betyder det, at danskerne har lånt af udlandet ved at bruge mere end det, vi har produceret og altså tæret på udlandets opsparring. Den gæld, der herved opstår, må i senere år tilbagebetales ved at vi producerer mere, end vi forbruger.

Ved forbrug forstås vel at mærke sum-

men af det private og det offentlige forbrug. Man er derfor helt galt på den, når man udråber stort privatforbrug som den store skurk i betalingsbalancespillet. Også her er det offentlige forbrug, man skal have fat i.

Da de årlige betalinger ud og ind af Danmark er ca. 300 mia. kr hver vej, vil en gennemsnitlig forandring på sølle 3 % ændre betalingsbalanceunderskuddet med 18 mia. kr. Derfor er saldoen så sprælsk en krabat, at den er svær at forhåndsskønne. I de senere år er den svinget op og ned som følger:

I SV-regeringsåret 1979 var underskuddet 16,1 mia. kr, 1980 og 1981 faldt beløbet til hhv. 13,4 og 12,3 mia. kr. Så kom der rekord i 1982 med 18,7 mia. kr.'s underskud.

Schlüter-regeringen var i katastrofevalgkampen 1984 vældig kry over, at 1983-tallet gik ned til 10,9 mia. kr. Det skyldtes imidlertid forbedrede bytteforhold (faldende råvarepriser), mild vinter og ekstraordinære betalinger på eksport af store enheder som skibe, fly og boreplatforme.

Det blev da også til et 1984-underskud på 17,8 mia. kr og derefter alle tiders rekordår med 28,8 mia. kr i 1985 og 36,3 mia. kr i 1986. Herefter har vi haft 20,7 mia. kr i 1987, 12,1 mia. kr. i 1988 og 10,4 mia. i 1989.

At saldoen svinger betydeligt fra år til år, er der efter det anførte intet mærkværdigt i. Den katastrofale tragedie består i, at Danmark indtager den ganske specielle stilling, at vi nu har haft 27 år i træk med betalingsbalanceunderskud.

Alle verdens lande som helhed har selvfølgelig for en hver tidsperiode balance i regnskabet. Danmark kan simpelthen ikke være bekendt - hverken over for vore børn og børnebørn eller over for omverden, at vi har haft denne lange underskudsperiode.

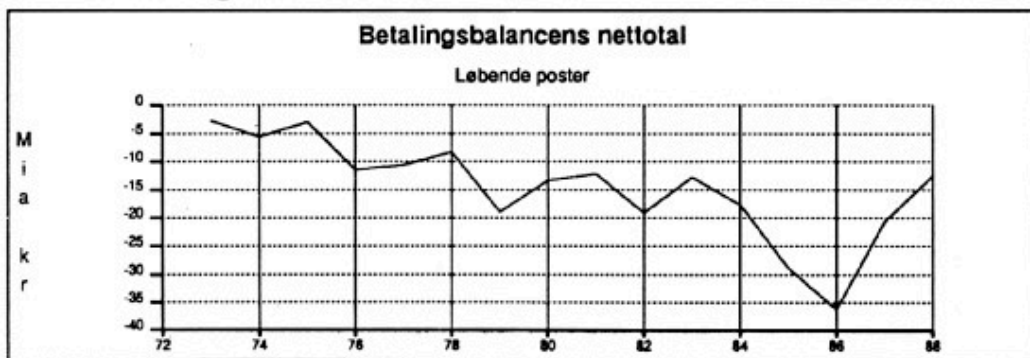
Da gæld før eller siden skal betales tilbage, er det Folketingets soleklare pligt, at de uundgåelige spring op og ned i betalingsbalancens saldo kommer til at ske mellem overskudstal, indtil gælden er indfriet og en passende reserve opbygget. Metoden er at nedsætte landets offentlige forbrug, så den private sektor kan producere tilstrækkelig meget.

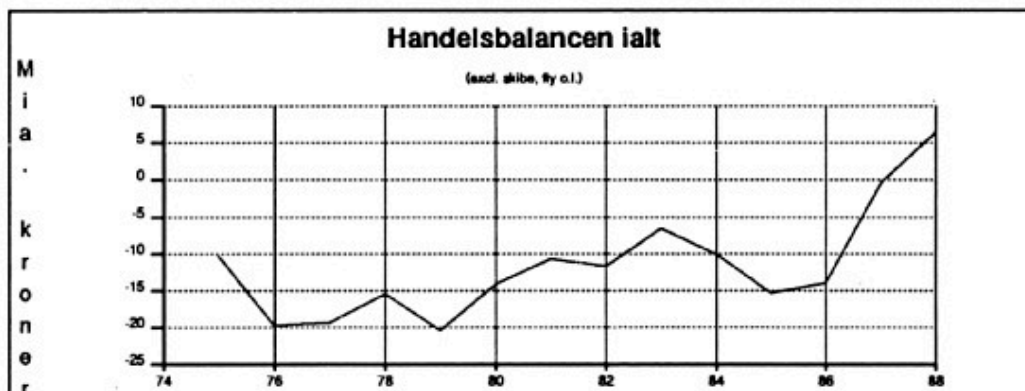
Udviklingen viser, at de gamle partier ikke har noget at lade hinanden høre vedrørende skylden for det kvarte århundredes underskud. Udsvingene op og ned, der forekommer fra år til år, beror på tilfældigheder, som den siddende regering hverken kan tillægges skyld eller ære for. Men jo flere underskudsår, jo hårdere må der arbejdes for overskud. Og her har tendensen desværre været, at underskudsniveauerne opgjort på femårsbasis er blevet værre og værre, lige meget hvilken partifarve regeringen har haft.

Betalingsbalancens netttotal

Løbende poster . I alt mia. kr.

ÅRET	1973	-2.816
ÅRET	1974	-5.562
ÅRET	1975	-3.046
ÅRET	1976	-11.572
ÅRET	1977	-10.691
ÅRET	1978	-8.345
ÅRET	1979	-16.065

ÅRET 1980	-13.400
ÅRET 1981	-12.270
ÅRET 1982	-19.230
ÅRET 1983	-12.775
ÅRET 1984	-17.780
ÅRET 1985	-28.833
ÅRET 1986	-36.315
ÅRET 1987	-20.651
ÅRET 1988	-12.055
ÅRET 1989	-10.400

eksporten stiger regnet i kroner. Men selv på eksportområdet taber vi i disse år markedsandele således, at vi altså sælger procentvis mindre og mindre af forbruget i de andre lande.

- S1: Betalingsbalancens netttotal løbende poster
 S2: Den samlede udenrigshandel handelsbalancen i alt, excl. skibe, fly o.l.
 S3: Beregnet serie = S1 - S2

DEN SAMLEDE UDENRIGSHANDEL

Handelsbalancen er en del af betalingsbalancen. Handelsbalancen er den årlige opgørelse af forskellen mellem import og eksport af varer og tjenesteydelser.

Handelsbalancen , excl. skibe, fly o.l.

ÅRET	Mia. kr.
1975	-10.268
1976	-19.735
1977	-19.305
1978	-15.377
1979	-20.427
1980	-14.100
1981	-10.689
1982	-11.607
1983	-6.544
1984	-10.040
1985	-15.311
1986	-13.845
1987	-363
1988	6.410
1989	10.381

	S1 Mia. kr.	S2 Mia. kr.	S3 Mia. kr.
1975	-3.046	-10.268	7.222
1976	-11.572	-19.735	8.163
1977	-10.691	-19.305	8.614
1978	-8.345	-15.377	7.032
1979	-16.065	-20.427	4.362
1980	-13.400	-14.100	.700
1981	-12.270	-10.689	-1.581
1982	-19.230	-11.607	-7.623
1983	-12.775	-6.544	-6.231
1984	-17.780	-10.040	-7.740
1985	-28.833	-15.311	-13.522
1986	-36.315	-13.845	-22.470
1987	-20.651	-363	-20.288
1988	-12.055	6.410	-18.465

Ovenstående beregning viser, at handelsbalancens andel af det årlige betalingsbalanceunderskud er faldende over årene. S3- beregningen viser den del af betalingsbalancen, som er renteudgifter til udlandet, ulandshjælp og adskillige mindre poster.

Den seneste udvikling er særdeles glædelig, men det skyldes så at sige udelukkende, at udlandet har højkonjunktur samtidig med, at vi er nede i bunden (p.g.a. dårlig folketingspolitik). Derfor falder den import, vi har råd til, mens

DEN PRIVATE SEKTORS TILSTAND

Der er mange forhold i det danske erhvervsliv, som er medvirkende til de nuværende forhold. Herunder bringes et udvalg af nogle af de forhold, som har en væsentlig indflydelse.

RENTEN

Et væsentligt forhold for enhver virksomhed er adgangen til at kunne låne kapital til nyinvesteringer. Af de mange rentetyper har vi valgt den effektive lånerente i pengeinstitutterne på kassekreditter.

EFFEKTIV INDLÅNSRENTE

i pengeinstitutterne, kassekredit % p.a.

ÅRET 1977	17.4
ÅRET 1978	16.6
ÅRET 1979	17.2
ÅRET 1980	20.9
ÅRET 1981	19.3
ÅRET 1982	19.9
ÅRET 1983	16.1
ÅRET 1984	15.1
ÅRET 1985	14.7
ÅRET 1986	12.6
ÅRET 1987	13.4
ÅRET 1988	13.4
ÅRET 1989	13.6

Renten er summen af tre tal: Egentlig forrentning (vederlag for forbrugsudskydelse) - inflationsdækning - indkomstskat. Forventes en inflation på 5% og en skat på toppen af indtægten på 59%, sluges en rente på 10% for de 5,9 points vedkommende af det offentlige. Efter inflation bliver de 10% herefter til 0,9% negativ rente! Ja, måske endda mindre, hvis man medtager formueskatten.

ARBEJDSLØNNEN

I det råstoffattige Danmark, hvor specialisering, forædling og anden nicheproduktion er vor vigtigste konkurrencemulighed, er forbruget af arbejdstimer ved produktionen stort. Det er derfor væsentligt for virksomhederne at kunne få arbejdskraften billig.

Industrirådet har anslået, at omsætningen pr. arbejdstime i industrien i 1987 var ca:	260 kr
Ca. 38% angik imp.varer:	99 kr
Der var altså dansk værdiskabelse for:	161 kr
Heraf gik til andet end løn:	57 kr
Timelønsomk. til personale var derfor:	104 kr
Hvoraf skatter og afgifter tog:	64 kr
Så netto-timelønnen udgjorde:	40 kr

I de andre EF-lande (excl. Grækenland, Portugal og Spanien) var den gennemsnitlige timeløn incl. alle tillæg ikke de ovennævnte 104 kr, men kun 76 kr, hvilket altså indebar, at der på dette punkt var en dansk konkurrenceevne, som ligger ca. 37% under andres.

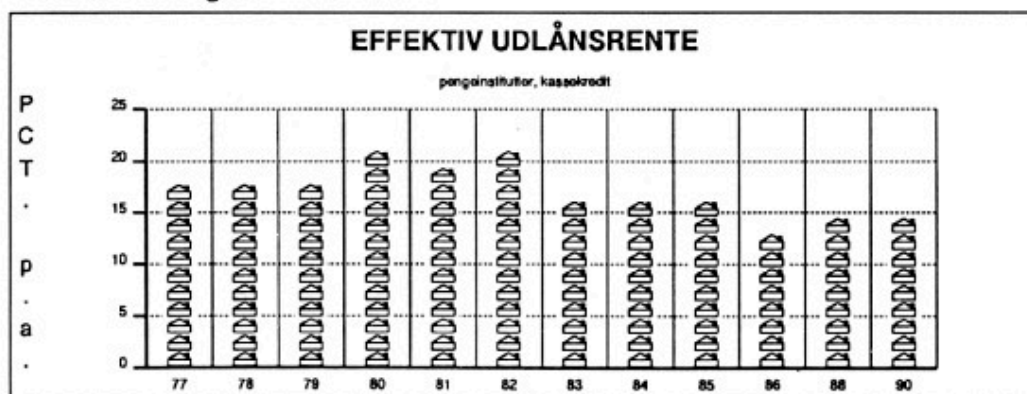
I de nævnte lande udgjorde skatter og afgifter 33 kr, hvorfor lønmodtagerne havde 43 kr pr. time tilovers for sig selv - altså ca. 8% mere end den danske arbejder.

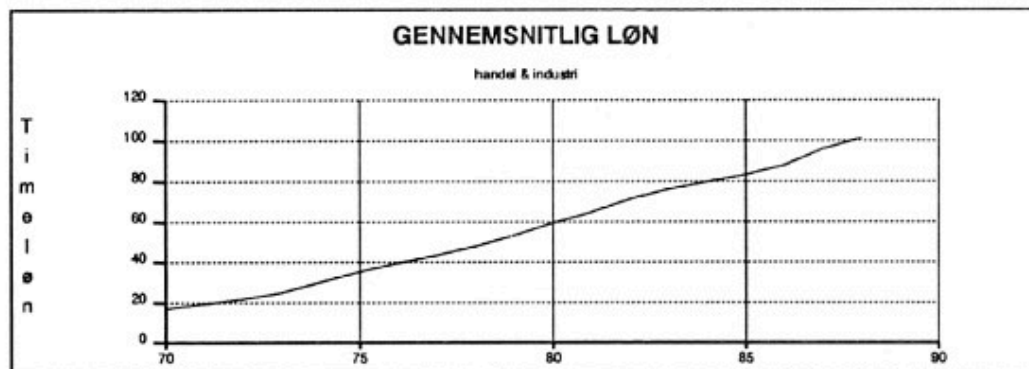
Herunder er udviklingen i timelønnen for lønmodtagere siden 1970.

GENNEMSITLIG TIMELØN

for lønmodtagere i industri og håndværk.

ÅRET 1970	16.76
ÅRET 1971	19.27
ÅRET 1972	21.51
ÅRET 1973	24.79
ÅRET 1974	29.85

ÅRET	1975	35.35
ÅRET	1976	39.44
ÅRET	1977	43.39
ÅRET	1978	47.79
ÅRET	1979	53.19
ÅRET	1980	59.32
ÅRET	1981	64.46
ÅRET	1982	71.15
ÅRET	1983	75.98
ÅRET	1984	79.62
ÅRET	1985	83.27
ÅRET	1986	87.87
ÅRET	1987	96.08
ÅRET	1988	101.36
ÅRET	1989	106.00

INDUSTRIENS OVERSKUD

Udviklingen har været følgende:

1982	6,8 mia. kr.
1983	9,3 mia. kr.
1984	11,2 mia. kr.
1985	10,3 mia. kr.
1986	9,0 mia. kr.
1987	4,0 mia. kr.
1988	6,9 mia. kr.
1989	8,7 mia. kr.

Opgjort i faste kroner (1980) før skat.

Overskud i dansk industri og det samlede erhvervsliv er en livsbetingelse. Socialisternes kampagner mod "de fæle kapitalister" er fejlagtig. Overskud er betingelsen for nyinvesteringer, oprettelse af nye arbejdspladser, salgsfremme osv.

FORHOLDET MELLEM EKSPORTEN OG UDLANDSGÆLDEN

I takt med at den samlede danske gæld til udlandet er vokset - se omtale tidligere - er den byrde, som dansk eksporterhverv skal bære, blevet stadig større. Udviklingen har haft følgende forløb.

Årstal	Eksport	Udlandsgæld (netto)
1977	60 mia. kr	57 mia. kr
1979	77 mia. kr	85 mia. kr
1981	114 mia. kr	122 mia. kr
1983	147 mia. kr	191 mia. kr
1985	179 mia. kr	240 mia. kr
1987	175 mia. kr	274 mia. kr
1989	211 mia. kr	296 mia. kr

Det katastrofale er, at mens gælden støt stiger for hvert år med renter og renters rente, så har eksporten - vores vigtigste mulighed for at tilbagebetale gælden - en svagere udviklingstendens. Her er et af hovedargumenterne for formuleringen af dette erhvervs-katalog.

DE BESKÆFTIGEDE FORDELT PÅ ERHVERV

Personer:	1970		1987	
	1000	pct.	1000	pct.
Industri:	435,0	19,0	405,8	15,5
Anden virksomhed (håndværk m.v.)	137,2	6,0	118,1	4,5
Landbrug m.v.:	259,8	11,4	164,9	6,3
Bygge- og anlægsvirksomhed	220,6	9,7	182,6	7,0
Handel og omsætning	326,1	14,3	295,7	11,3
Transport, incl. DSB	122,0	5,3	137,0	5,2
Offentlig virksomhed	433,7	19,0	832,5	31,9
Privat service	350,0	15,3	477,7	18,3
Beskæftigede ialt	2284,4	100,0	2614,3	100,0

Som det fremgår af ovenstående tabel er det helt tydeligt, at det er den offentlige sektor, som opsuger arbejdskraften. Når der er forskel på ovenstående tal for den offentlige sektors antal ansatte og de tidligere oplyste tal, så skyldes det, at

ikke alle halv- og heloffentlige virksomheder er med.

Skal Danmarks alvorlige problemer løses, skal der overflyttes store mængder arbejdskraft fra offentlige erhverv til produktionssektoren.

GENERALPOLITISK FOR ALLE ERHVERV

Skatter og afgifter

INDKOMSTSKATTEN

Alle danske virksomheder, uanset branche, har et fælles problem: Deres lønomkostninger er for store. Det giver sig udslag i arbejdsløshed, faldende afsætning, betalingsbalanceunderskud, virksomhedslukninger, mindre samfundskage og mindre velfærd.

REDUCEREDE LØNOMKOSTNINGER

Hovednøglen til løsning af Danmarks problemer hedder derfor: Reduktion af virksomhedernes produktionsomkostninger, hvor lønomkostningen er den væsentligste. Da lønmodtagerne samtidig skal bevare og have mulighed for at forbedre deres realløn, er der kun én mulighed for at tilgodese begge krav. Indkomstskatten skal sættes ned. I det statistiske materiale er der redegjort for, hvorledes skattetrykket er steget uhammet i Danmark siden 1969. Indkomstskatten bærer hovedskylden for denne stigning.

INDKOMSTSKATTEN SKAL HELT VÆK

Den personlige indkomstskat indbringer:

1978	69 mia. kr
1982	110 mia. kr
1988	190 mia. kr
1989	200 mia. kr

Indkomstskatten kan sænkes på flere måder. Den socialt mest retfærdige er at forhøje den skattefrie bundgrænse. Det er muligt at fjerne indkomstskatten gennem følgende afviklingsplan:

1. år	Bundgrænse forhøjes til	48.000 kr.
2. år	Bundgrænse forhøjes til	60.000 kr.
3. år	Bundgrænse forhøjes til	90.000 kr.
4. år	Bundgrænse forhøjes til	130.000 kr.

5. år	Bundgrænse forhøjes til	200.000 kr.
6. år	Ingen indkomstskat	

Fra og med år 2 vil der være 50 pct. enhedsskat for indtægter udover bundgrænsen i resten af afviklingsperioden.

Indkomstskattens afvikling vil betyde en eksplosion i dansk erhvervsliv. Mange af de opgaver og nye ideer, som i dag ligger urørt vil blive rentable, når lønomkostningen kan reduceres kraftigt. Produktionsomkostningerne kan sænkes, og eksporten kan stige. Sort arbejde og millioner af timers selvangivelses- og skatte-tækningsarbejde kan herefter anvendes produktivt.

HVAD SKER DER DET FØRSTE ÅR?

En forhøjelse af den skattefrie bundgrænse år 1 til 48.000 kr vil i 1989 tal betyde en forhøjelse af den enkeltes disponible indkomst med ca. 12.000 kr - skatteværdien af bundgrænseforhøjelsen

Denne forbedring kan enten tilfalde lønmodtagerne eller bruges til lønomkostningslempelse i virksomhederne, eller alle kombinationer der imellem.

Hvis halvdelen af de 12.000 kr bruges til at begrænse lønudgifterne i virksomhederne, vil det betyde en samlet besparelse på 10 mia. kr (ca. 1,6 mio ansatte i den private sektor).

LØNOMK. LETTELSE PÅ 10 MIA. KR.

Den enorme konkurrenceforbedring og aktivitetsfremmende effekt, en omkostningslempelse på 10 mia. kr vil have, betyder automatisk, at der bliver plads til flere folk i den private sektor. Især hvis det er vedtaget i forbindelse med en bundgrænseforhøjelse som anført, hvor lønomkostningsfaldet bliver fortsat over de næste 5 år.

Et kvalificeret skøn viser, at der kan skabes omkring 180.000 nye arbejdspladser alene ved en forhøjelse af den skattefrie bundgrænse til 48.000 kr. Den store effekt skyldes bl.a., at Danmark i nu 30 år kun har oplevet skatteforhøjelser.

Selv en mindre skattelempelse, med udsigt til yderligere lempelser, vil skabe så meget optimisme og investeringslyst,

at der opstår en eksplosion - så arbejdsløshed hurtigt afløses af overbeskæftigelse.

At forhøje den skattefrie bundgrænse til 48.000 kr betyder selvfølgelig, at det offentlige mister skatteindtægter. Provenuetabet bliver på ca. 30 mia. kr.

Det offentlige får dog også besparelser ud af transaktionen. De ca. 1 mio. personer, som i dag modtager skattepligtige ydelser i form af løn, uddannelsesstøtte m.v., får også forhøjet deres skattefrie bundgrænse til 48.000 kr, og dermed kan 'arbejdsgiveren', det offentlige, spare 12 mia. kr på lønkontoen.

Dertil kommer, at de ca. 180.000 personer, som opnår beskæftigelse i den private sektor, ikke længere skal have bistandshjælp eller dagpenge. Det offentlige sparer herved mindst 18 mia. kr.

BALANCE I REGNSKABET

Regnestykket ser herefter således ud

48.000 kr skattefri, brutto omkostning	30 mia.
- Sparede lønomkostninger i det offentlige	-12 mia.
- Sparede bistand/dagpengehjælp	-18 mia.

Et indkomstskattelettelsessamfund vil derudover give væsentlig større produktion og omsætning og derfor indebære væsentlig større provenue til staten fra moms og andre forbrugsskatter.

At forhøje den skattefrie bundgrænse giver kun fordele for samfundsökonomien.

Hvis der vælges en model, hvor lønmodtagerne skal have mere end halvdelen af de 12.000 kr netto-effekt, betyder det, at der ikke kommer så kraftig en beskæftigelsesforbedring ud af projektet. Det betyder igen, at en del af de 30 mia. kr., skatteprovenuetabet udgør, skal findes i form af besparelser i den offentlige sektor. Også i år 2 til år 6 skal der gennemføres væsentlige offentlige besparelser. Den offentlige sektor skal halveres over de 6 år.

RENTEINDTÆGTER/UDGIFTER:

Så længe renteindtægter er skattepligtige, skal renteudgifter også være fradragsberettigede. Kartoffelskatten, der er

en renteudgiftsskat, fjernes. Problemet for dansk økonomi er det alt for store off. forbrug og ikke det private forbrug.

FORBRUGSAFGIFTER:

Også den reducerede offentlige sektor skal finansieres, og det må i vidt omfang ske ved skatter og afgifter. Alle skatter er skadelige, og derfor gælder det om at benytte den mindst skadelige beskatningsform. Forbrugsskatter er at foretrække frem for indkomstskat. Hellere beskatte folk af det, de tager ud af samfundskagen i form af deres forbrug, end afskrække dem fra at bidrage til produktionsforøgelse ved gennem indkomstskat at straffe dem jo hårdere, des mere nytte de gør. Hertil kommer bl.a., at forbrugsskatten skal betales som en del af vareprisen og ikke gennem selvangivelser og andet papirhysteri.

De væsentligste former for forbrugsafgifter er moms og punktafgifter. I debatten om EF's indre marked har det været nævnt, at en total afgiftsharmonisering vil betyde et provenuetab for statskassen i størrelsen 40 mia. kr. I den forbindelse glemmes imidlertid, at lavere danske afgifter vil betyde, at ikke kun den direkte grænsehandel bliver mindre. En forøget omsætning i Danmark giver flere arbejdspladser, bedre indtjening, nyinvesteringer og andre samfundsgavnige effekter.

For en række afgifter kan der endda blive tale om samme skatteprovenue ved en lavere afgiftsprocent, idet omsætningen stiger - den såkaldte Laffer-effekt. Når Danmark skal afgiftsharmoniseres, vil det derfor ikke over en tidshorison betyde så store tab for staten, som det har fremgået af debatten.

Det eventuelle provenuetab ved reduktion af de danske forbrugsafgifter skal findes gennem offentlige besparelser.

MOMSEN:

Momsen indbringer:

1978	28,5 mia. kr
1982	46,2 mia. kr
1988	67,8 mia. kr
1989	71,0 mia. kr

Momsen på de nuværende 22% bør ikke ændres foreløbigt. Danmark skal gå imod en harmonisering af momsen i EF. Også en differentieret moms skal undgås. Der er to hovedgrunde til det. Momsen afregnes i Danmark i sidste detailed. En differentieret moms vil betyde dobbelt bogføring for købmænd, kiosker osv. Deres byrde er i forvejen for stor. Det andet hovedargument er, at en differentieret moms vil betyde, at nogle skal afgøre, om en vare skal have høj eller lav moms. Dette skøn bliver ikke objektivt. Og de folk, som skal foretage skønnet, får urimelig stor magt.

Momsloven skal ændres, så de momspligtige fritages for pligten til at føre momsregnskab. Det momspligtige salg skal fremover registreres på kontrollerbart materiale. Viser det sig ved stikprøvekontrol, at de indbetalte momsbeløb så nogenlunde har været rigtige, foretages ikke yderligere. Herved mindskes kraftigt myndighedernes nuværende overpertentligheds-krav om fejlfrit bogholderi i virksomhederne.

PUNKTAFGIFTERNE

Punktafgifterne indbringer

1978	18,3 mia. kr
1982	24,3 mia. kr
1988	52,9 mia. kr
1989	51,4 mia. kr

Vi kan ikke køre sololøb i EF når det gælder punktafgifterne.

Grænsekontrol og anden hindring af den frie bevægelighed af varer og tjenesteydelser skal fjernes. Herefter vil det være at skyde sig selv i foden at bibeholde de høje danske punktafgifter.

Vi skal derfor tilpasse os det øvrige EF,

og specielt Vesttyskland. Benzinafgiften er hovedårsagen til, at det er rentabelt at gøre weekend-indkøb i Flensborg. Derfor er nedsættelse af benzinafgiften en vigtig harmonisering.

Også afgiften på fyringsolie skal reduceres. Det er umenneskeligt, at staten tjener ekstra store penge på et så vitalt behov som varme - især i dårlige ældre boliger.

Olieafgiften har haft følgende udvikling:

1978	0,4 mia. kr
1982	1,5 mia. kr
1988	5,6 mia. kr
1989	5,0 mia. kr

Den reelle pris på fyringsolie er de senere år fastholdt på et så højt niveau, at der betales 2/3 mere, end olien er værd. Det skyldes de ekstremt høje afgifter. Nedenstående kurve fra bladet el & energi viser afgiftsspændet.

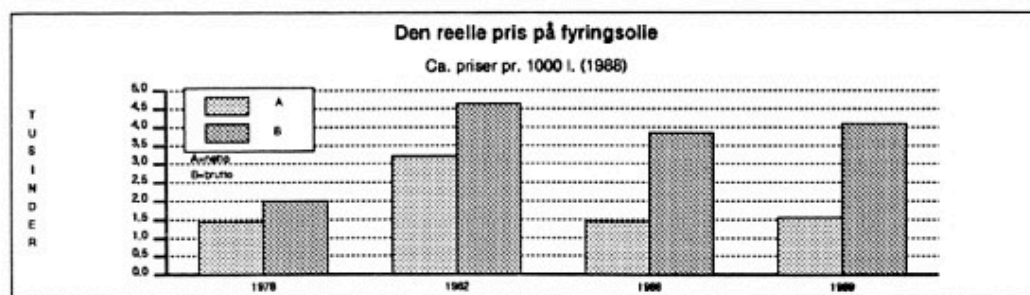
Reduktionen af indkomstskatten og punktafgifterne skal i alt overvejende grad dækkes ind gennem offentlige besparelser.

AFGIFTER PÅ BRUGERBETALING

Brugerbetaling er en naturlig og sund ting. Men det fordrer, at de ledsages af skattelettelse - ellers vil det betyde, at der betales to gange for samme ydelse.

I takt med den offentlige sektor reduceres, vil mange af de 'gratisydelser', der i dag findes enten blive udlagt til privat erhvervsdrift eller overgå til brugerbetaling.

I det omfang gratisprincippet afløses af (større) brugerbetaling, fremkommer også basis for skattelettelse. Men om (forøget) brugerbetaling er anbefalelses-

værdigt, beror på afvejninger af fordele og ulemper i hvert konkret tilfælde. Således er forøget brugerbetaling på kulturområdet at foretrække, mens brugerbetaling i sundhedssektoren er af det dårlige.

ARBEJDSMARKEDSAFGIFTER

De mange fonde på arbejdsmarkedet, hvortil der tvangsbetales bidrag fra såvel lønmodtagerne som arbejdsgiverne skal afvikles.

ATP, LD, AUD, AER osv. er produktionsfordyrende omkostninger. Lønmodtagernes Garantifond bevares dog i en eller anden form.

De store fonde, ATP med ca. 72 mia. kr, LD fonden med 23,3 mia. kr, Den Sociale Pensionsfond med 76 mia. kr og andre fonde opløses. Der indbetales ikke flere bidrag, og fondenes indestående anvendes fortrinsvis til at nedsætte indkomstskatten, forhøje folkepensionen og at nedbringe den store statsgæld.

Indkomstskattelettelser skal ikke finansieres gennem oprettelse af nye fonde, hvortil arbejdsmarkedet skal tvangsbetales.

SELSKABSSKATTEN

Selskabsskatten indbragte:

1978	4,2 mia. kr
1982	5,3 mia. kr
1984	14,2 mia. kr
1985	20,7 mia. kr
1986	15,6 mia. kr
1987	15,2 mia. kr
1988	11,6 mia. kr
1989	15,9 mia. kr

4-kløverregeringen forhøjede selskabsskatten fra 40 til 50% fra og med regnskabsår, der begynder efter 1. april 1985.

Selskabsskatten har været nævnt som harmoniseringsobjekt i forbindelse med EF's indre marked. Hvis Danmark indtager særstandpunkter, vil det kun skade os selv. En høj dansk selskabsskat kan bevirke, at virksomhederne flytter deres overskud ud af landet.

At fjerne selskabsskatten helt er et godt mål. Fremskridtspartiet vil gøre det i år 4

i den førømtalte indkomstskatteafviklingsplan. Muligvis vil EF udviklingen komme os i forkøbet. Hvis det står til Fremskridtspartiet, skal afskrivningsreglerne forbedres, før der sker lempelser i selskabsskatten.

FORMUESKATTEN

Formueskatten indbragte:

1978	0,7 mia. kr
1982	0,7 mia. kr
1987	1,8 mia. kr
1988	1,6 mia. kr
1989	1,0 mia. kr

Formueskatten er under aftrapning

Satsen sænkes over tre år fra den nuværende 2,2% til 1,5% i 1989, 1,2% i 1990 og 1,0% fra 1991. Over en 4-årig periode indføres gradvis dobbelt bundfradrag for ægtefæller. Konsekvensen af ovenstående aftrapning betyder mindre provenue på 600 mio. kr i 1989, 875 mio. kr i 1990, 1,070 mio. kr i 1991 og 1,115 mio. kr i 1992. Dertil kommer en afhjælpelse på 100 mio. kr årligt af de særlige problemer, der eksisterer for hovedaktionærer.

Den resterende del af formueskatten må også fjernes. Senest i forbindelse med indkomstskattens totale afskaffelse (6. år). At opretholde personskattebureaukratiet alene for formueskattens skyld ville være aldeles vanvittigt.

PRODUKTIONSSKATTER

Andre produktionsskatter indbragte:

1978	0,3 mia. kr
1982	0,5 mia. kr
1987	1,2 mia. kr
1988	1 mia. kr (skøn)

Andre produktionsskatter er bl.a.:

- Kontrolafgift i.f.m. udførsel af kød mv.
- Tilsynsafgift mv. i.f.m. ind- og udførsel af levende husdyr
- Afgift til statskontrollen med mejeriprodukter og æg
- Afgifter til certifikatudvalget for korn og frø
- Afgifter til statens plantetilsyn
- Afgifter til statens foderstofkontrol
- "En route" afgift
- Afgifter i.h.t stærkstrømsloven
- Afgift af banker og sparekasser
- Afgift af livs- og skadeforsikringsselskaber

- Afgifter til statens kontrol med ædle metaller
- Afg. til statens skibstilsyn og mønstringstilsyn
- Betaling for tilsyn med våben
- Afgift for censurering af film
- Afgift ved typegodkendelse af motorkøretøjer
- Afg. fra fabrikanter, importører og forhandlere af bekæmpelsesmidler
- Afgifter i.f.m. kød- og levnedsmiddelkontrol
- Afgifter i.f.m. registrering af lægemidler og lægemiddelvirksomhed
- Afg. i.f.m. dampkedler, beholdere og elevatorer
- Afgift af kontrol med mælk

En del af ovenstående produktionsskatter vil forsvinde som statsafgifter, når serviceinstitutionerne bliver privatiseret. Derefter vil betalingen være lig med den faktiske omkostning med at få servicen udført. Intet er så omkostningsrationelt, som når det er ens egne penge, man bruger.

Tilskudsordninger

Alle erhvervsstøtteordninger skal fjernes. Erhvervsstilskud betyder, at staten opgiver sin neutralitet på erhvervsområdet. Nogle favoriseres, mens skatteyderne og andre erhvervsområder diskrimineres. Erhvervsstøtte betyder, at andre virksomheder skal betale mere i skat. Alle tilskud indebærer markedsforvriddinger, som formindsker borgernes velstand. Derudover virker tilskud som narkotika. Der skal hele tiden mere til, og resultatet bliver større og større svækkelse af økonomiens sundhed.

Når tilskuddene forsvinder, og hverdagen med den hårde konkurrence kommer, vil disse 'dopede virksomheder' dø, og så er pengene og de gode kræfter spildt.

Det offentlige skal også bruge megen administration på pengeekspeditionen, og administration koster penge. Hver gang der således skal udbetales 1000 kr i tilskud, skal der først opkræves 1300 kr ekstra i skat. Denne gigantiske og fornuftsstridige frem- og tilbageadministration stiller det samlede samfund ringere, mens de få, som har kunnet arbejde sig igennem formulardyngerne, så bliver bedre stillet.

Afviklingen af erhvervsstøtteordninger på

alle niveauer bør derfor have meget høj prioritet.

I 1988 eksisterede der bl.a. følgende 52 erhvervsstøtteordninger:

ANLÆGSFINANCIERING

- Egnsudviklingsstøtte
- HMI-lån
- Det Europæiske Kul-Stålfællesskabs omstillingslån
- Den Nordiske Investeringsbank
- Tilskud til forbedring af vilkår for forarbejdning og omsætning af landbrugsvarer

EKSPORT

- Lån til eksportorienterede formål. EM-lån
- Eksportfremmehidlemø
- Markedsudviklingsordningen
- Tilskud til projekteksport
- Eksportkredit
- Eksportfinansiering
- Garanti- og kautionsordning
- Industrialiseringsfonden for Udviklingslandene
- Nordisk Projekteksportfond
- Nordiske projektinvesteringslån og -garantier
- Tilskud til udvikling af samarbejde mellem virksomheder i EF og AVS-landene.

TEKNOLOGI OG PRODUKTUDVIKLING

- Det Teknologiske Udviklingsprogram
- Teknologisk service
- Udviklingsfonden. Fonden til fremme af teknisk og industriel udvikling.
- Tilskud til produktudvikling
- Teknologirådets etableringsordning
- Konsulentbistand i.f.m. produktudviklingsansøgninger
- Formidling. Danske leverancer til den offentlige sektor.
- Byerhvervenes konsulenter
- Teknologikonsulenter
- Produktivitetsfremmende foranstaltninger
- Stipendier for iværksættere
- EF's forsknings- og udviklingsprogram inden for informationsteknologiområdet.
- EF's plan til stimulering af det europæiske videnskabelige og tekniske samarbejde.
- EF's forsknings- og udviklingsprogram for nye materialer og produktionsteknologier -BRITE
- EF's handlingsprogram for forskning vedr. bioteknologi
- EF's forsknings- og udviklingsprogram inden for telekommunikationsteknologi -RACE
- Samarbejde inden for højteknologi mellem virksomheder og forskningsinstitutioner i 19 europæiske lande -EUREKA
- EF's program for forskning i materialer
- Nordisk Industrifond

- Industrielle samarbejdsprojekter
- Produktudvikling, jordbrugsprodukter

ENERGI

- Lån til energibesparende formål. EM-lån
- Energiministerens forsknings- og udviklingsprogram
- Udnyttelse af vedvarende energikilder
- Energiøkonomiske enkeltprojekter
- Udnyttelse af nye energiteknologier
- Demonstrationsprojekter på energiområdet
- Udviklingsprojekter inden for kulbrintesektoren
- FoU-programmet for ikke-nuklear energi

UDDANNELSE

- Projektgruppeordningen for færdiguddannede
- Efteruddannelse
- COMETT- EF's handlingsprogram for uddannelse i teknologi
- Teknologistipendie-ordningen

MILJØ

- Tilskud til genanvendelse og mindre forurenende teknologi
- Lån til miljøformål. EF-lån

I tillæg til de mange finanslovspenge kommer EF's mange tilskudsordninger, som bl.a. florerer inden for landbrugs- og fiskeripolitiken: Tilskud til nedslagting af forskellige dyr, braklægning af produktionsjord, tilskud til ophugning af fiskekuttere o.s.v.

EF's landbrugsordninger betyder tilskud fra EF til danske landmænd på 10,6 mia. kr i 1989. En afvikling heraf skal selvsagt ske som led i den internationale udvikling.

I Politiken fra d. 22. februar 1989 sammentæller Erik Rasmussen de mange erhvervsstøtter, der er udbetalt siden 1970 til i alt at være på 70 mia. kr. Største post er 38 mia. kr til støtte for skibskreditformål. 18 mia. er udbetalt til eksportfremme. 11 mia. kr til investeringsfremme. Spørgsmålet er, hvorledes dansk erhvervsliv ville have klaret sig, hvis der ikke skulle have været indbetalt de 70 mia. kr. plus administrationsomkostninger til det offentlige?

Oven i de mange ordninger og beløb, som her er nævnt, skal lægges alle de kommunale ordninger, der på forskellig vis betyder erhvervsstøtte, men her ligger et

bolværk i den såkaldte "kommunalfuld-magt", der i et vist omfang forbyder kommunerne, dels at indlade sig på direkte eller indirekte at drive erhvervs-virksomhed, dels at bruge skatteydermidler til at genere nogle af de lokale næringsdrivende ved at begunstige andre. Mange vil slække på denne del af kommunalfuldmagten. Fremskridtspartiet arbejder i modsat retning.

Samfundsøkonomisk er den største omkostning ved alle disse støt-teordninger, at de undergraver den dynamik, som ellers ville hærde og modne erhvervsdrivende til hele tiden at være helt oppe på mærkerne for kraftigt og bedst at imødekomme fremtidens forbrugerønsker - helst før de endnu er kommet til forbrugernes egen bevidsthed.

Herved vil der selvsagt opstå mange svipsere, men de går ned med flaget, når der arbejdes uden sikkerhedsnet, mens de under et statsstøttesystem får lov til at gro sig fast ved, at der ødsles flere og flere midler ud på dødssejlere. Jo værre des flere kræfter, de pågældende erhvervsfolk sætter ind på at pleje deres gode forbindelser til politikere og bureaukrater i magtfulde positioner. Hvis erhvervsfolk for en tid kan slumre i subsidie-vat, vågner de op til en barsk verden, som de ikke mere kan klare. Og søvnperioden bliver dramatisk forkortet, når vi i 1990'erne bevæger os ind i det Indre Marked og andre uundgåelige internationaliseringer. Produktion, som ikke kan sælges til rentable priser uden offentlige tilskud, er uønsket produktion.

AFBUREAUKRATISERING

LIBERAL ERHVERVSLOVGIVNING

Bagere, boghandlere, læger, skotøjsfabrikanter, redere o.s.v. skal først og fremmest producere brød, sælge bøger, helbrede mennesker, lave sko og sejle, og deres tid skal ikke stjæles til at slås med embedsmænd om udfyldelse af digre, svært forståelige regnskabspapirer, blanketter og indberetningskemaer - vederlagsfrit.

Folketinget gør dem til hjælpeembedsmænd med den forskel, at de dels skal arbejde gratis, dels gøre det under strengt personligt straffeansvar. Når erhvervslivet opdager en chance, skal den ofte bruges her og nu og ikke efter, at man har måtte gennemføre et forhindringsløb over statslige spærrebomme med henvendelser til 8 - 10 - 12 myndigheder.

Folketinget skal derfor gøre det til en enorm vigtig opgave at afskaffe unødvendige love og regler. Den konstante strøm af cirkulærer, bekendtgørelser og lovændringer skal afløses af bureaukratifred for virksomhederne til at bruge kræfterne på gavnlige produktion.

Selv om de offentlige reguleringer er velmente, viser det sig ved næsten hver eneste lov, bekendtgørelse og cirkulære, at når de mødes med den pulserende og hurtigt skiftende virkelighed, skaber ordningen uforudsete større problemer, end den løser.

Nedenstående er et udpluk af de tusinder af regelforenklinger, der er dele af Fremskridtskampen mod den dirigistiske erhvervs politik, som i ulykkelig høj grad plejer at præge de andre partiers afstemningsmønster i Folketinget. Andre eksempler på Z-modstanden mod statsstyring af danske virksomheder findes i de enkelte erhvervsafsnit.

DIVERSE FORHOLD

- 01 Afskrivningsloven skal give langt større frihed for den enkelte skatteyder til selv at fordele det samlede afskrivningsbæleb ud over indkomstårene.
- 02 Anparts- og aktieselskabsloven begrænses til kun at omfatte strengt nødvendige regler, ifølge allerede udstedte EF-regler. Danmark modsætter sig, at EF pålægger de erhvervsdrivende flere pligter på dette område.
- 03 Kommanditselskaber. Reglerne om kommanditisters skattemæssige stilling rationaliseres.
- 04 By- og landzoneloven samt lovene om landsregions- og kommunalplanlægning kvæler folks eksistensmuligheder. Lovene skal derfor ophæves, så udvikling igen kan finde sted - også i landområderne.
- 05 Råstoflovgivningens mange restriktioner reduceres yderligere.
- 06 Udstykning sker ved, at ejendommens ejer giver meddelelse herom til tinglysningskontoret og betaler et gebyr for hver ejendom. Matrikelmyndighederne kan herefter nedlægges.
- 07 Indberetningspligten over for offentlige myndigheder reduceres til et absolut minimum. Virksomhederne skal udøve deres fag og ikke arbejde gratis for nysgerrige offentlige skrankepaver.
- 08 De mange lovbestemte forhindringer for start af virksomheder erstattes af en etableringsret. Køber man et stykke jord eller en ejendom, skal man frit kunne udøve sit erhverv, så længe det ikke er til væsentlig gene for naboerne eller miljøet.
- 09 Tvistigheder mellem to eller flere parter afgøres i reglen langt bedre af domstolene, end af det offentlige bureaukrati og forhalingsvælde, udmejslet i detaljerede lovparagraffer.
- 10 Nedrivning af bygninger eller dele deraf skal kunne ske bureaukratifrit.
- 11 Tilbygninger og udvidelser skal frit kunne foretages, så længe det ikke er til væsentlig gene for naboerne.
- 12 Alt for stor en del af en virksomheds anlægsbudget går til uendelige tovtækkerier med offentlige myndigheder.
- 13 Opsætning af lysreklamer, skilte, flag og andet reklame- navnemateriale på en virksomheds grund skal være tilladt, så længe det ikke er til væsentlig gene for naboerne eller for trafikken.
- 14 Enhver repræsentationsudgift er at regne som en driftsudgift. Den stigende handel med fjertliggende markeder gør, at danske myndigheder må liberalisere deres syn på behovet for bestikkelse og returkommissioner ved handel.
- 15 Indkomstunderskud skal kunne tilbageføres og modregnes den skattepligtige indkomst for et eller flere af de 5 år, som ligger forud for underskudsåret.
- 16 Der indføres negativ indkomstskat, således at skatteborgeren kan vælge at få 53% af indkomstunderskuddet udbetalt kontant, fremfor at få det modregnet i fremtidigt års skattepligtige indkomst.
- 17 Begrænsninger i anpartsfinansiering af erhvervsinvesteringer fjernes.

STATSLIGT KONTROLSERVICE- ARBEJDE

- 18 Det offentlige udøver en række kontrolforanstaltninger for at efterprøve om virksomhederne lever op til kvalitets- og hygiejnekrav. Disse offentlige tilsyn nedlægges og videreføres i privatiseret form. Det overlades i langt højere grad til brancheorganisationer osv. at indføre prædikater og kvalitetskontrol. Således kan kunderne få vished om f.eks. kødets kvalitet hos slagteren ved at se, at han er medlem/godkendt af f.eks. "Dansk Kød-kvalitets Forbund" eller, hvad det måtte benævnes. At det offentlige udøver kontrollen, er ikke nogen selvstændig garanti for kvalitet og eller hygiejne. Allerede i dag bruger producenter at påtrykke en tekst som f.eks. "Under stadig kontrol af Steins Laboratorier" o.l.

Vil man absolut have statscertifikat må man betale den fulde pris for det. Også i de tilfælde, hvor obligatorisk statslig varekontrol skal fortsætte af hensyn til folkesundheden. Det drejer sig om ernæring, giftstoffer og visse andre kemikalier.

MILJØ OG ARBEJDSMILJØ

- 19 Arbejdsmiljøbestemmelserne forenkles og begrænses til nogle få enkle lovbestemmelser. Der dækker de virkelig væsentlige risici i det praktiske livs virkelighed.
- 20 Miljøhysteriet stoppes. Folketingets hovsavgiveri afløses af få og fornuftsbetonede miljørammer. Flertalspolitikkerne skal stoppe deres higen efter at give Danmark førerpositionen som "Verdens mest miljøbevidste nation". Mange af miljøtiltagene er spekulationsfoster fra erhvervsfjendske miljøteoretikere, hvis egentlige formål er at styrke sagsbehandlersamfundet.
- 21 Danmark skal bruge de fleste miljøkræfter på at opnå internationale aftaler. Uden disse er danske initiativer af ringe betydning, og i værste fald med til at øge forureningen.
- 22 Miljøpolitik angår ikke blot problemer som udledning og opbevaring af giftige stoffer, men også spørgsmålet om, hvor meget det f.eks. forurenere at fremstille de ting, man anvender til at bekæmpe forurening med, og hvilke opgaver der forsømmes, når så mange ressourcer sættes ind på enøjede miljøtiltag.!

ARBEJDSFORHOLD

- 23 Skattnedsættelser reducerer prisen på Danmarks hovedvelstandsråstof, arbejdskraften, tilstrækkeligt til at skabe nyttigt arbejde til

de mellem en halv og en hel million, der nu er ubeskæftigede og fejlbeskæftigede. Sættes lønomkostningerne tilstrækkeligt ned pr. produceret enhed, opstår nemmelig overbeskæftigelse. Skattnedsættelsen (finansieret ved offentlige besparelser) skal være så stor, at den også giver plads til stigende realløn.

- 24 Arbejdstiden skal gøres fri. Det skal være op til den enkelte at afgøre, om han vil arbejde i f.eks. 20, 40 eller 60 timer om ugen. Der udbetales kun løn for den tid man udfører arbejde. Et samfund i gæld har ikke plads til den luksus, at arbejdstiden fortsat tvinges ned.

- 25 Arbejdsformidling gøres til et helt frit privat erhverv. De offentligt finansierede AF-kontorer og alt deres bureaukrati nedlægges altså. Allerede i dag er det således, at når en virksomhed har brug for folk, henvender de sig oftere til annonceløsning, fagforeninger, vikarbureauer o.l. for at få kvalificerede medarbejdere. Fremtiden vil være præget af et hav af nye og meget forskelligartede job og af stødse mere varierede arbejdsanvisningsmetoder (EDB, psykologer, headhuntere m.m.) her kommer de gammeldags stive arbejdsanvisningssystemer uhjælpeligt til kort.

- 26 Lovgivningen om vikarbureauer liberaliseres totalt så vikarformidling kan finde sted inden for alle fag og uden offentlig indblanding.

- 27 Arbejdsløshedsunderstøttelsen nedsættes således, at det igen kan betale sig at tage et arbejde. Derudover nedsættes bruttobeløbet forholdsmæssigt ved forhøjelsen af den skattefrie bundgrænse.

Arbejdsløshedsunderstøttelse udbetales kun til den, der dagligt stiller sin arbejdskraft til rådighed.

- 28 Ingen kan tvinges til at indmelde sig i en fag- eller arbejdsgiverforening. Grundlovens ord om foreningsfrihed skal respekteres. Strejker, lock-out, blokader og andre såkaldte arbejdskampmidler hører ikke til i et så specialiseret samfund som det nuværende.

- 29 Lovgivningen sletter reglerne om arbejdsret, forligsinstitutionen og ferieforhold.

ENERGIFORSYNINGEN

- 30 Enhver offentlig pålagt pligt til at aftage en bestemt energiform ophæves. Det betyder, at fjernvarme ikke længere kan påtvinges købere af nye byggegrunde eller allerede eksisterende byggerier. Det betyder, at naturgassen ikke kan påtvinges nogen, hverken private boliger, erhvervsvirksomhederne eller elværkerne. Alle energiforsyninger skal vurderes

- på deres reelle pris og kvalitet.
- 31 Det skal være tilladt at anvende el til ethvert formål, i frie mængder og uden opvarmings- eller andre begrænsninger.
- 32 Den frie anvendelse af elektricitet medvirker til at udbygge og vedligeholde vort elnet. Dette er vigtigt, bl.a. fordi fremtidens energiformer, som fusionskraft, rumbaserede solfangere, superledere osv., alle bygger på fremstilling og brug af elektricitet.
- 33 Godkendelsesprocedurer og andet bureaukrati nedtrappes, så det bliver lettere at genanvende overskudsvarme. Hvis f.eks. en byggherre af et indkøbscenter ønsker at opvarme centret via overskudsvarme fra kølemontre i supermarkeder, skal dette kunne gøres uden bureaukratismsvøb eller modkrav fra fjernvarmeværker eller naturgasselskaberne.
- 34 DONG koncernen privatiseres.
- 35 Fremstilling af vedvarende energianlæg, vindmøller, halmfyr, flisbrændere, biogasanlæg, solfangere osv., skal være fri næring uden offentlige tilskud som andre produktioner. Det offentlige skal ikke gennem lovhysteri og cirkulære- begrænsninger stoppe disse gode tiltag.
- Også anvendelse af vedvarende energikilder gøres fri. Hvis det ikke er til væsentlig gene for naboer, at vedvarende energianlæg etableres og anvendes, skal det offentlige ikke lægge bureaukratiske skrivebordshindringer i vejen.
- 36 De danske elværker gives langt større frihedsgrad til fornuftsplanlægning af, hvilke råstoffer de vil anvende, hvor de vil købe dem, og hvad overskudsvarmen skal anvendes til. Sydafrikaboykot, kul- og naturgaspligt samt andre folketingsindblandinger er med til at fordyre og besværliggøre elproduktionen i Danmark. Danmark er blevet meget afhængig af elforsyning fra vore naboer. Denne afhængighed kan blive kostbar, hvis udlandets overskudsstrøm en dag ikke er til salg længere.
- 37 Danmark skal ikke gå enegang i miljøkravene til elværkerne, men følge EF normerne.

PRIVATISERING

OFFENTLIGE VIRKSOMHEDER

Bliver man afkrævet mindst 40% af sin indkomst, og for nogle helt op til 60%, hver måned af nogle røvere, og disse truer med skrækelige konsekvenser, hvis man ikke betaler, og til gengæld blot

giver løfter om 'beskyttelse', vil enhver kalde det tyveri - ja, mafiametoder.

Når staten derimod tvinger alle til at betale skat med et samlet skattetryk på over 60% af NFI (Netto Faktor Indkomsten) og har magt til at tvinge os til at betale ved at forlange, at arbejdsgiveren tilbageholder en del af vores løn, så lader vi os spise af med løfter om såkaldt offentlig service som modydelse. Alt sammen under påskud af, at "staten gør det bedste for samfundet". Tyven og gangsteren er mere ærlig, han påstår ikke, at pengene går til gode formål. I Fremskridtssamfundet lader vi os ikke slå ned af offentlige voldsmand, blot fordi de vil love os et par krykker til gengæld.

Hvis en lokal handlende driver alle sine konkurrenter ud af byen med magt, stjæler derefter 40-60% af borgernes indkomst og giver til gengæld "gratis service" i form af dårlige varer, ringe kundebehandling osv., ville alle enes om at jage købmanden ud af byen og forlange at få de mange handlende tilbage. Man ville tigge og bede om fri konkurrence med god service, høj kvalitet og lave priser. Men ingen jager staten 'ud af byen'. Den får lov til at brede sig som gøgeungen, der skubber alle andre konkurrenter ud af reden.

Sådan har det været i flere årtier, men med ekstra meget statsovertagelse eller nationalisering de seneste 30 år.

Nationaliseringen foregår nemlig ikke som store politiske vedtagelser i Folketinget, hvorefter entreprenøren, vognmanden, kloakmanden, budtjenesten osv. skal lukke for fuld offentlig beviggenhed. Det sker gennem salamimetoden.

Det offentlige begynder at udbyde en service, kræver højere skatter og får gennem den snigende smugsocialisering den frie private konkurrence ned med nakken.

Når finansgrundlaget er af den karakter, skal der først spildes ressourcer på under gråd og tænders gnisel at opkræve skatter. Dernæst skal det offentliges bureaukrati ved anvendelse af tonsvis af

papir finde frem til, hvilke formål der skal tilgodeses ved at blive kunstigt billiggjort gennem skatteydertilskud.

Vi skal nu væk fra dette mangfoldige spild af samfundskagens værdier. Vi skal nedsætte beskatningen og opgive troen på, at service kun kan udbydes af det offentlige, vi skal jage 'staten ud af byen'. Et vigtigt redskab er privatiseringer.

PRIVATISERINGER HAR FEM VÆSENTLIGE FORMÅL

For det første nedsættes det offentliges udgiftstryk. Hermed bliver det lettere med de store skattereduktioner, som er hovedmidlet til at få det danske samfund på ret køl.

For det andet er det den bedste måde at skaffe kapital til staten på således, at den næsten 500 mia. kr store statsgæld kan blive afviklet uden skatteforhøjelser. Den store statsgæld er en tikkende bombe under vores samfund. Alene i 1989 er der afsat 53 mia. kr brutto på finansloven til rentebetaling.

For det tredje er det sandsynligt at summen af menneskeligt velvære vil stige, når klimaet fra offentlige arbejdspladser afløses af stemningen og humøret i private virksomheder.

For det fjerde er det vigtigt for samfundsøkonomien, at der sker en forøgelse af kapitalomsætningen i den private sektor, samtidig med at det offentliges andel af samfundsøkonomien mindskes.

Det femte hovedargument for at gennemføre væsentlige privatiseringer er, at når opgaver privatiseres betyder det ikke, at de ophører, men at deres eksistens gøres betinget af, at ydelserne efterspørges. Af store områder kan nævnes hele kultursektoren og de mange serviceorganer for industri, fiskeri og landbrug.

Privatiseres f.eks. Det Kongelige Teater betyder det, at de ansatte fremover får deres løn fra f.eks. Det Kongelige Teater A/S. Selskabet må selv sikre indtægter - uden offentlige tilskud.

På erhvervsområdet vil de mange serviceorganer under Industri-, Fiskeri- og Landbrugsministeriet også blive priva-

tiseret.

Herefter er det op til private firmaer (eller ofte erhvervsorganisationerne) selv at drive servicen videre - hvis der er behov for den. For erhvervslivet er der den store fordel ved privatiseringer, at man selv har styr på omkostningsniveauet, og selv afgør omfanget og kvaliteten af servicen.

Mange af serviceorganerne giver i dag et såkaldt "statskontrol"-prædikat på de ydelser, der laves. Fremover må erhvervene selv indføre kvalitetsprædikater. Det findes allerede i dag, hvor detailhandelen f.eks. reklamerer med at være medlem af en bestemt kæde eller brancheforening. Ejendomsmæglere reklamerer med at være tilsluttet bestemte garantiordninger. Statsgaranti er ikke i sig selv noget at prale med. Også staten begår fejl!

Privatiseringer medfører, at man i erhvervene skal være parate til at overtage disse opgaver. Specielt udtalelser fra Industrirådet og Det Danske Handelskammer i 1988 og 89 tyder på, at man har erkendt, at statsløsningen er en dårlig løsning.

KOMMUNALE ERHVERVSCHEFER M.V.

Mange kommuner har for skatteyderpenge oprettet erhvervschefafdelinger, konsulentordninger og andet offentligt bureaukrati for at skaffe flere virksomheder til kommunen.

Hvis resultatet af disse kommunale initiativer blot er, at virksomhederne 'stjæles' fra andre kommuner, er samfundsgevinsten meget begrænset. Oftest er det direkte udgiftsforøgende og udløser dermed højere skatter.

Egnsudviklingslovene ophæves ud fra tilsvarende synspunkter.

Vil en kommune søge at konkurrere med andre kommuner om virksomhederne, skal det være på lavere skattetryk, mindre papirusseri, mere erhvervsfrihed, færre restriktioner osv. Derved opnås, at nye virksomheder startes og ikke blot, at man flytter rundt på eksisterende virksomheder. Nyetablering

skal ikke ske ved offentlig tilskud.

Hvis brancheorganisationer, laug, handelsstandsforeninger el. lign. ønsker at lave erhvervschefordninger til vejledning og andre formål, er de selvfølgelig velkomne til at gøre det uden offentlige tilskud. Vil de have det offentlige med, må de selv forudbetale alle hermed forbundne udgifter.

FORSKNING OG TEKNOLOGIFREMME

TEKNOLOGIVURDERING

Det offentlige skal ikke foretage nogen form for teknologivurdering. Den viden, vi har i dag, er langt fra absolut. Lige så vel som vores viden ikke var absolut for 50 år siden. Det er derfor en uforskammethed over for vores efterkommere, at vi med dagens viden forbyder ting, der kan være af enorm betydning for fremtidens folk.

Havde der været teknologivurdering på den tid, hvor hjulet blev opfundet, så havde datidens 'sagkundskab' sikkert berettet om, hvilke ulykker hjulet ville bringe op gennem årene. Og man havde måske forbudt en videreudvikling af denne vigtige opfindelse.

Ting, der opfindes i dag, og som 'dommedagsprofeter' udnævner til at være skadelige, kan vise sig at være af afgørende betydning for hele menneskeheden. Måske ikke som endeprodukt, men som udviklingstrin.

Det nok mest omdiskuterede emne i dag er genteknologien. Såkaldte lærde og Etisk Råd-folk skaber frygt og utryghed hos folk ved at udmale skrækbilleder om produktion af kunstige mennesker osv. De samme personer ville sikkert have forbudt penicillinen ved dens opfindelse.

Alle produkter kan misbruges. Blot fordi fly kan bruges i krig, er der jo ingen grund til at total-forbyde brugen af dette vigtige transportmiddel.

Genteknologien kan vise sig at være redskabet til at sikre større fødevarerproduktion til gavn for hele jorden, og det kan vise sig at være redskabet til fremstilling af mediciner, der kan helbrede kræft og andre frygtlige sygdomme. Vi skal ikke

restriktionsbesværliggøre disse nyttevirkninger af genteknologien, blot fordi der er en teoretisk mulighed for skadelige bivirkninger. Ganske tilsvarende gælder hormonkød, bestrålede madvarer o.s.v.

Enhver virksomhed eller person skal have frihed til at foretage udvikling eller opfindelse af nye produkter, når dette ikke sker til væsentlig gene for andre. Om produktet så kan sælges afgøres ved verdens mest effektive afstemning - kundernes køb eller ikke-køb. Alle offentlige råd, udvalg o.l., som beskæftiger sig med teknologivurdering og teknologikontrol nedlægges.

Det gælder bl.a.:

- ◆ Udvalget for medicinsk teknologivurdering
- ◆ Teknologirådet
- ◆ Planlægningsgruppen vedr. teknologivurdering
- ◆ Teknologinævnet
- ◆ Udvalg om teknologikonsekvenser
- ◆ Teknik-samfund initiativet

FORSKNING

Skatteyderbetalt forskning koncentrerer sig om de steder, hvor den gør umiddelbar samfundsnytte og ophører derfor bl.a. på humanistiske og finkulturelle områder. Forskning på offentlige institutioner skal være anvendelsesorienteret. Det sker bedst gennem kontraktforskning. Den gør umiddelbar nytte. Og forskermiljøet har gavn af at blive konfronteret med virkelighedens problemer. Alt for megen forskning foregår for forskerens egen forfængeligheds skyld.

Der skal kun i begrænset omfang anvendes offentlige midler til forskning. Disse midler anvendes bedst til at sikre Danmark andel og deltagelse i den internationale forskning, og til at danske forskere følger med i internationale publikationer. Og derfra videregiver det stof, der har interesse, til de berørte erhvervsvirksomheder, sygehuse eller, hvor der ellers er et dansk samfundsbehov for at få viden om det nye.

Den væsentligste forskning skal foregå i virksomhederne eller sammenslutninger af disse, i forskningskarteller eller andre samarbejder. Denne forskning stimuleres

bedst ved, at virksomhederne opnår frihed. Udbetaling af offentlige tilskud giver ikke i sig selv øget forskning. Ofte giver det blot udslag i skødesløs omgang med de tildelte midler.

Interessen for at forske og udvikle nye produkter er tilstede over alt. Men det kræver overskud i virksomhederne, hvis projekterne skal realiseres. Har en virksomhed vigende afkast, bliver det alt for tit forskningspengene, der holder for, når stormen skal rides af.

Nedsatte skatter for virksomhederne og medarbejderne har dobbelt effekt. Virksomhederne får overskud til at betale forskning, og den nedsatte indkomstskat gør forskerne billigere i bruttoløn.

Indtil alle indkomstskatter (også selskabsskatten) er helt væk, er forbedrede afskrivningsregler for forskning og nyudvikling at foretrække frem for de konkurrenceædelæggende tilskud.

TEKNOLOGIFREMME

De mange tilskudsordninger har meget lidt brugbart afkom. De penge en virksomhed modtager til teknologifremme forsvinder nemlig ofte i administration, sløsethed og fejlprojekter.

Teknologifremme foregår bedst og mest rationelt ved, at virksomhederne i den frie konkurrence stimuleres til at lave nye produkter eller produktionsmetoder. De milliardbeløb, der udbetales i teknologifremme giver automatisk konkurrenceforvriddning. Den, som ikke modtager tilskud, er også med til gennem højere skatter at betale for konkurrentens tilskudsprojekter.

Den bedste form for teknologifremme, Folketinget kan foretage sig, er derfor at afvikle alle de love, bekendtgørelser og forordninger, som forhindrer en driftig iværksætter i at komme i gang med den ide, han har fået.

KONTROL OG STYRING

Folketinget har i alt for mange år set det som sin opgave at lægge hindringer i vejen for den frie markedsøkonomi. Forbrugerråd, Monopoltilsyn, Etisk Råd, Finanstilsynet, Erhvervs- og Selskabs-

styrelsen, Teknologiråd, Eksportkreditråd, Forbrugerombudsmanden, Ligestillingsråd og et hav af andre tilfredsstiller blot kontrolsyge politikere, som bruger disse organer til at skjule sig bag, når politikerne selv udsættes for kritik. Derfor fratages disse foretagender enhver skatteyderfinansiering og enhver statslig magtbeføjelse.

Et frit marked behøver ikke offentlig indblanding. Producent og kunde vil i fælles interesse finde sammen og udveksle den bedste vare til den rigtige pris. Specielt Monopoltilsynet har totalt udlevet sin opgave. I EF's Indre Marked med fri varebevægelighed vil et monopoltilsyn ikke længere have nogen opgave. At regeringen så stort set blot vil ændre logo på brevpapiret og kalde det for et Konkurrencetilsyn viser, at de svage politikere ikke vil give forbrugerne og producenterne frihed.

Fri konkurrence betyder, at man som fri forbruger også kan foretage fejkøb. Det skal man have lov til uden offentlig vatindpakket beskyttelse.

Fri konkurrence kan medføre, at en producent opnår monopolstatus. Denne status kan kun opretholdes, hvis forbrugerne er tilfredse med varernes kvalitet og pris. Hvis prisen bliver for høj eller kvaliteten for dårlig, vil der være et marked for en konkurrent, og monopolet er brudt.

Eksportfremme og international handel

INTERNATIONAL HANDEL

For velfærd og velstand i det råstoffattige, lille nordligt beliggende Danmark er fri samhandel med andre lande af aldeles afgørende betydning. I de sidste 29 år er der opstået en anden og meget ubehagelig grund til, at vi skal øge vores internationale handel. Vi har lånt penge til overforbrug. Disse lån med renters rente må tilbagebetales ved øget dansk eksport af varer og tjenesteydelser.

Heldigvis er vor tids verden, en verden

med udstrakt frihandel over åbne grænser og med virkelig gode transportmuligheder. Her kan man virkelig opnå belønning for udviste, dygtige initiativer og flittig arbejdsomhed.

Bedst for alle bliver det, når hver region koncentrerer sig om det, den er bedst til. Det vil altså for et land med få promiller af befolkningen i den materielt rige del af verden betyde, at vi skal koncentrere vor produktion om de varer, hvor de bedste priser kan opnåes.

VALUTAKURSER

Af hensyn til stabiliteten og dispositions-muligheden i udenrigshandelsvirksomheder skal Folketinget arbejde hen imod så faste valutakurser som muligt. Det danske medlemsskab af EMS'en er derfor godt og bør udbygges - især ved at flere OECD-lande også kommer med i valutasamarbejdet.

Over en noget længere periode vil kronens værdi afhænge af, hvor god en økonomisk politik Folketinget fører til sikring af, at kronen har høj købekraft. Det opnås ved, at landets produktionsressourcer bruges effektivt.

EKSPORTFREMME

I forsøget på at skabe flere kunder ude i verden til danske produkter gives stats-tilskud til produktionen herhjemme og til projekter i udlandet.

Begge dele er fejlinvesteringer. De virksomheder i Danmark, som skal øge deres eksport, skal ikke konkurrere på evnen til at opnå statstilskud, men på produktets ægte pris og kvalitet.

Mange mener, at vi skal fortsætte med at give tilskud til eksporten, så længe andre lande giver tilskud.

Dertil er kun at sige, at hvis andre landes skatteborgere er parate til at 'forære' f.eks. danske forbrugere billige varer, skal vi tage imod dem og så koncentrere vores produktion og eksport om de områder, hvor vi er de bedste og billigste - uden tilskud.

På landbrugsområdet opnås skatteyderstøtte bl.a. via de mange EF-ordninger. Disse har utvivlsomt været af stor værdi.

Det mest positive, der er sket for det hårdt trængte danske landbrug i de sidste 15 år, er nemlig, at vi f.eks. i Japan og USA har kunnet opbygge markeder for salg af højt specialiserede produkter.

Forsåvidt angår salg på EF's hjemmemarked, må Danmark se at få størst mulig andel af de multimilliarder, som hvert forår er på EF-gavebordet, og som kan erhverves uden at det koster ekstra bidrag fra danske skatteydere.

Den danske stat giver også tilskud til kampagner for danske produkter i udlandet. Disse fremstød er uden værdi. Når forbrugerne i udlandet skal overbevises om at købe en vare fremstillet i Danmark, så skal det være varens kvalitet og pris, som overbeviser kunden, og ikke at varen er dansk fremstillet. Når Ford, Audi eller Mercedes forsøger at sælge biler i Danmark, er det på navnet og kvaliteten og ikke på, at de er fremstillet i Tyskland. Lego, B&O, Brüel & Kjær, Novo og Anton Berg sælger deres produkter på navnet og kvaliteten.

Udenrigstjenesten og alle andre offentlige myndigheder skal holde op med at bruge skatteyderpenge på at påvirke ulande og andre udlande til at købe dansk. Vil dele af erhvervslivet gerne have offentlig bistand på eksportmarkederne, må de pågældende selv forudbetale de dermed forbundne udgifter.

FRI DANSK EKSPORT

Danske virksomheder skal have frihed til at sælge til alle lande. Embargo mod Sydafrika, Argentina eller Sovjet er kun med til at ødelægge gavnlig dansk eksport. Danmark skal ikke føre udenrigspolitik ved at udnævne nogle landes regimer til 'handelsuegnede'. Hvis vi skal begrænse os til kun at handle med de lande, hvis styreform vi kan rose, er der ikke mange samhandelspartnere.

Dertil kommer, at fri handel er det bedste middel til opnåelse af en fri fredelig verden, "man bomber jo ikke sine kunder"! Handlens veje er fredens veje.

Danmark skal ikke være 'verdens dommer'. Vi har ikke basis for at fordømme

andre landes politik. Så længe andre lande ikke generer vitale danske interesser, må vi godtage, at de opfører sig, som de nu gør.

Det fører frem til, at Danmark ikke har behov for alle de kostbare ambassader og konsulater i alverdens lande. Dansk udenlandsk repræsentation skal derfor privatiseres på nær den i EF's hovedstad Bruxelles.

Danske virksomheder har stor brug for andel i den nyeste internationale forskning. Derfor skal Folketinget afholde sig fra at begrænse danske virksomheders medvirken i udenlandske projekter, som det f.eks. skete i tilfældet med det amerikanske S.D.I.-projekt. Danske virksomheder blev forhindret i at høste af den nyeste forskning ved forbud mod deltagelse.

Det nuværende forbud mod at eksportere våben eller dele deraf er absurd. I stedet burde f.eks. vore kriseramte værfter have haft lov til at bygge kvalitetsskibe til andre landes flåder.

Danske virksomheder er dygtige på to væsentlige våbenområder, maritime våben og elektronikdele til våben. At forbyde eksport af disse produkter betyder blot, at konkurrenter i udlandet får ordrerne. Det danske våbeneksportforbud giver desværre ikke færre krige. Det giver sig kun udslag i manglende dansk eksport.

FRI DANSK IMPORT

Folketinget skal ikke afgøre, hvilke lande og hvilke produkter den danske forbruger skal have adgang til. Vi generer os selv ganske tåbeligt, når vi forbyder import af Sydafrikanske kul. De er miljøvenlige, billige og af meget høj brændværdi. Ønsket om fri handel betyder også, at vi skal afholde os fra boykot af andre lande, når det gælder import fra disse.

Mange kræfter bruges på 'Køb dansk kampagner' i Danmark. Den danske forbruger skal frit købe den efter hans mening bedste vare til den bedste pris.

At staten begunstiger danske produkter, blot fordi de er danske, betyder i sin

yderste konsekvens, at de danske producenter (for en stakket tid) kan løsrive sig fra realiteternes bedske verden og forsumpe på sovepuden, hvorfra de for en kort tid kan levere stadigt dårligere varer til bestandig mere skyhøje priser.

Det fornuftige produktvalg, som alle foretager hver dag i grossist- og detailhandler, må ikke ødelægges af fejlplaceret nationalfølelse.

Folketingsflertallet prædiker dagligt, at vi skal begrænse importen af forbrugsgoder. De bruger den dårlige betalingsbalance som hovedargument. Fakta er, at det ikke er den danske forbruger, men folketingsflertallet, som har ødelagt betalingsbalancen. Underskuddet skyldes de store rentebetalinger og det alt for store offentlige forbrug. Import af biler, radioer eller ananas skal være frit og uden offentlig indblanding.

Vi forfærdes bestemt ikke over, at nogle vil bruge deres penge til at købe japanske kameraer, tyske biler og franske vine. Det skal folk da være velkomne til. Fremskridtspartiets grundidé er netop, at hver enkelt selv kan disponere over langt flere af sine egne penge end nu. Hvis der for lønnen købes udenlandske produkter, efterspørges der ikke danske. Derfor må disse danske varer sælges udenlands og indbringe valutaindtjening. Mekanismen i erhvervslivet er, at firmaerne ikke kan udbetale større lønninger, end at de kan sælge deres varer til rentable priser. Konkurrencen i udlandet vil blive langt lettere, når indkomstskatten nedsættes.

VIRKSOMHEDERNES STØRRELSE OG ORGANISATIONSFORM

Politikere skal blande sig uden om, hvorvidt den enkelte foretrækker at drive virksomhed i den ene eller anden organisationsform. De skal også være neutrale over for, om virksomhederne er små, mellemstore eller gigantiske.

Multinationale virksomheder fremdrages som skræmmedyr af socialisterne i deres puritanske had overfor kapitalkoncentrationer og profit. Det er uberettiget. Efter hele deres struktur er disse selskaber

trækdyr for velstandsudviklingen og at sammenligne med godmodige elefanter. For hele levestandardfremgangen har deres masseproduktion og store forskningsafdelinger været socialt velgørende. Ikke alle ledere er gode ledere, men en eller anden skal jo bestemme, hvad der skal ske i Philips, General Motors og ØK og i de andre store selskaber. Man skal være umådelig verdensfjern for at tro på, at en regeringskommission af embedsmænd bedre kan afgøre dette end kaptajner af Mærsk McKinney Møller-støbningen. Fremskridtspartiet bekæmper derfor forslag om at nedmeje de multinationale selskaber. Rent faktisk begunstiges de store firmaer betydeligt af lovreguleringer. Mindre virksomheder tynges jo forholds-mæssigt mange gange så hårdt af bureaukratikrav om skrivebordspapir-artisterier og har sværere ved at finde ud af og hensigtsmæssigt udnytte de udviklede erhvervsstøtteordninger eller smutte uden om de handelshindringer, staten opstiller. Bliver vi dette uvæsen kvit, vil smådriftsfordelene på mange områder være så betydelige, at titusinder af danske virksomheder vil trives fremragende ved siden af og i samspil med giganterne.

BRANCHEOPDELT POLITIK

De andre politiske partier er forfaldne til selektiv erhvervspolitik, d.v.s. at de udvælger sig yndlingsbrancher - ofte ud fra personlige og/eller partiegoistiske hensyn - som de særligt begunstiger og andre, som de forfølger.

Sådan embedsmandsreguleret styring og målsætning er funderet på, at det offentlige skulle være god til at forudse, hvad der er marked for i fremtiden. Men intet offentligt kontor ville for 40 år siden have fået den idé, at det ville være god dansk økonomi at sælge småkager til Japan, Mallorcaejser til svenskere eller Feta-ost til araberne og Insulin til Centraleuropa. Derfor lægger Fremskridtspartiet den

erhvervspolitiske hovedvægt på de foran beskrevne generelle tiltag, der bygger på høj grad af frihed for alle.

INDUSTRI

Dansk industri i ordets bredeste forstand med alt, fra den lille producent til de største virksomheder, er krumtappen i den nuværende danske eksportindsats. (Landbrug og fiskeri er vigtige elementer, bl.a. til at skabe råstofferne til forædlingsindustrien). Danmark har ikke en chance i konkurrencen om råvaremarkedet, og vi har en svag udgangsposition ved (masse)varer, som kan produceres lige så godt i de mange lande med langt lavere niveauer for lønninger og andre omkostninger. Vi tjener derfor mest ved at satse på højteknologi, top-forædling og raffinerede speciallækkerier, der ofte i eet enkelt unik eksemplar tilpasses den enkelte brugers særlige behov - altså en slags industri med håndværkspræg på varer, som ikke er særlig prisfølsomme

Dansk industri skal altså ikke ad politisk vej gøres til en homogen masse af virksomheder skåret til efter politiske mål. Dansk industri skal være en blandingsindustri. Det opnåes bedst ved, at politikere i Folketing, amtsråd og kommunalbestyrelser afholder sig fra at gribe ind i industriens planlægning og frihed iverigt.

ALT FOR LILLE PRIMÆRPRODUKTION

De egentlige produktionserhverv, landbrug, fiskeri og industri har en stor opgave at løfte de kommende år. Det er produktionserhvervene, som bygger den samfundskage, vi alle skærer af hver dag. Desværre er beskæftigelsen i produktionserhvervene faldende. Resultatet er, at der i dag er ansat 160 i den offentlige sektor for hver 100 ansat i de egentlige produktionserhverv. Kombineret med den kendsgerning, at de områder i den private sektor, hvor der er opnået merbeskæftigelse, er servicefagene, så tegner der sig et billede af en nation, hvor ca. 570.000 beskæftigede i den egentlige produktion danner fundamentet for velfærd til resten af nationen.

På trods af, at Danmark siden 1982 har haft såkaldt borgerlige regeringer, er udviklingen gået ekstra hurtigt ned af bakke i disse år. Gigantbeskatningens fordeling og den fortsatte strøm af nye regler og love bærer hovedansvaret for de katastrofale forhold, der hersker i produktionserhvervene.

HØJTEKNOLOGISK PRODUKTION

Dansk industri kommer længst frem i feltet vedrørende den højteknologiske udvikling, når den gives frihed og produktionsret. Tilskud og forbud skader. I takt med, at den tredje verden og fjernøsten moderniserer deres produktionsapparater, vil verdensmarkedet blive fyldt med produkter, der har et lavt teknologiindhold, samt produkter med højt indhold af arbejdstid.

På et sådant marked ville Danmark nok have særligt gode chancer med højt forædlede produkter - produkter med meget højt teknologiindhold.

Et hovedeksempel findes inden for computer- og elektronikverdenen. Produktionen af EDB-programmer og andet såkaldt Soft Ware kræver næsten ingen mineralske råstoffer. Til gengæld kræves et højt indhold af "hjernearbejde".

SKRÆKEKSEMPEL

Den danske værftsindustri er et skrækeksempel på kujonagtige politikere, der fra 1961 har proppet skatteydermidler ud, specielt til denne erhvervsgren. I de sidste 19 år har det været mere end 40 mia. kr. Alligevel kan værftsindustrien ikke klare sig. Havde de samme penge været anvendt til skatte- og bureaukratilempelser for andre industrier, havde Danmark utvivlsomt haft en bedre position i dag. Alligevel fik værfterne i 1988 over halvdelen af statstilskuddet til industrien (2,2 mia. kr ud af 4 mia. kr).

Social erhvervspolitik er det stik modsatte af social politik. Gode kår til de svage virksomheder er at smide værdier væk uden at få noget til gengæld. Gode kår til de stærke virksomheder er multirentabelt for hele befolkningen. Men hvem, der fremover skal være stær-

ke eller svage, skal afgøres af markeds kræfterne - ikke af den offentlige papir-sektor.

NETVÆRKSMODELLEN

Industriminister Nils Wilhjelms er på banen med, at det offentlige med råd og dåd skal støtte samarbejdet mellem mindre virksomheder. Det kan f.eks. være til en fælles afdeling for eksport til fjernmarkeder, reklame, indkøb eller andet.

Men går det offentlige først ud på disse områder, bliver det uundgåeligt staten, der i praksis bliver en slags voldgiftsdommer, når parterne ikke kan enes om et eller flere punkter.

Staten er bestemt ikke egnet til således at træffe de afgørende ledelsesbeslutninger, og Fremskridtspartiet er derfor tilhænger af, at samarbejdstiltag mellem virksomheder må de pågældende selv ordne uden statslig indblanding.

EF - DIREKTIVER

En række af de mange EF-direktiver, som skal gennemføres i arbejdet med at opnå EF's Indre Marked, er direktiver om fælles normer for industrien. Fælles normer er for det meste til fordel for dansk industri. Men ikke alle fælles-normer er lige fornuftige. Vi skal derfor ikke blindt tage imod alt, hvad EF kommer med.

Oftentimes er det særfavoriseringer af de lobby-stærke mastodontvirksomheder og af firmaer, som har en stab af jurister og eksperter til deres rådighed.

Indførelse af nye EF-direktiver på industriområdet må ske i tæt samarbejde med den danske industri, så afgørelserne ikke så ensidigt som nu bliver tilpasset, hvad der passer i krammet hos vore konkurrenter i de andre EF-lande.

HÅNDVÆRK

Dansk håndværk er traditionelt meget afhængig af byggeriet. Siden anden verdenskrig har byggeriet været reguleret. Det har betydet, at håndværksfagene har haft meget store udsving. Disse udsving er alle politisk bestemt.

Følgende initiativer skal tages:

- ◆ Byggeriet skal gøres frit. Det betyder, at alle tilskud til sociale- og almennyttige boligskaber stoppes. Derved kommer der igen gang i det private udlejningsbyggeri.
- ◆ Rentefradragsreglerne føres tilbage til niveauet før skattereformen og før kartoffelkuren. Derved stoppes tvangsauktionsbølgen i parcelhussektoren. Og der kommer igen gang i husbyggeriet.
- ◆ Erhvervslejelovgivningen ophæves. Det betyder, at erhvervsudlejningsmarkedet bliver frit og levende. Det giver mere nybyggeri og mere ombygningsarbejde.
- ◆ Det skal ikke være det offentlige, som med tilskud og byplaner afgør, hvornår der skal gennemføres byfornyelse. Et frit marked, hvor pris og kvalitet er afgørende for, om salg/lejemål kan indgås, vil automatisk frigive penge til byfornyelse.
- ◆ Realkreditloven totalliberaliseres, så alle kan yde lån til byggeri og ombygning. Det offentlige skal ikke blande sig i vilkårene for sådanne låneaftaler.
- ◆ Den generelle forøgelse af omsætning, produktion, arbejde og overskud vil i sig selv skabe behov for nybyggeri og udvidelser.
- ◆ De mange liberaliseringer og afbureaukratiseringer som er nævnt i selvstændigt afsnit, vil være byggestimulerende.

HANDEL

Handel er mange ting: Fra ismejerier til stormagasiner og lejetøjsgrossister. Fælles for dem er, at de sørger for at få varerne frem til kunderne.

Handel er vigtig for Danmark. Handel gælder ikke kun salg til danske kunder. Det gælder også handel med og mellem andre lande.

I århundreder har vi været samlingssted for handel. Men de høje skatter og det voldsomme bureaukrati i Danmark er nu med til at skubbe handlen væk fra dansk jord.

International handel er vigtig, eftersom det betyder arbejdspladser og økonomisk afkast. Men det betyder også, at de danske produktionserhverv får lettere ved at have fingeren på den internationale puls.

Når en produktionsvirksomhed har så stort salg, at det giver grundlag for 2- eller 3-holdsskift, er det uden offentlige

begrænsninger i 'åbningstiden'. Hvis en tøjbutik, en grønthandler eller et supermarked vil holde ekstra længe åbent, skal det derimod godkendes og må kun ske inden for bestemte rammer.

Lukkeloven skal derfor afskaffes, så de handlende har ret til at holde åbent, når de ser deres fordel i det.

Alt for mange kommunalplaner og politikerrindblandinger har i de senere år ødelagt vore bymidter. Hovedløse vedtagelser om, hvor store (små) supermarkeder må være, hvor mange banker et strøg må have, og hvor mange værtshuse bymidten må have, har medvirket til at gøre mange byer til kedelige områder.

For år tilbage var det således, at de handlende samlede sig efter fag. En gade kunne have mange tøjhandlere, skomagere eller isenkræmmere. I dag er området reguleret til skade for sælger og køber.

Når Silkeborg i dag har mange brugtbilhandlere er det forkert efter skrivebordsplanlæggernes teorier. Men resultatet er strålende. Alle bilforhandlerne i Silkeborg nyder godt af koncentrationen. Købere fra hele landet ved, at Silkeborg er centrum for bilhandel, og tager dertil. Alle opnår derved større omsætning.

I København ligger 80% af biograferne inden for 500 m fra Rådhuspladsen. Også i strid med planlægningsprofeterne. Men folk strømmer til fra hele Storkøbenhavn. Man ved, at biograferne findes dér, og at der følgelig er meget at vælge imellem.

Politikere og embedsmænd skal derfor stoppe den naturstridige begrænsning af, hvor handlende vil åbne deres butikker. så sælger og køber kan finde sammen, hvor det er praktisk for begge parter.

I debatten om butiksdød blandt de små handlende mangler det indslag ofte, at det offentliges krav på gratis papirlavering for embedsmændene og konstant indblanding i Den Frie Handel - sammen med skattetrykket - er de væsentligste årsager til, at de handlende bukker under. Frie åbningstider og fri næring vil give en langt bedre fordeling af butik-

kerne.

Folketingsflertallet besluttede næsten samtidigt to modstridende ting: Købmænd og andre i de små byer kan også have apoteksudsalg og postmodtagelse for at sikre deres overlevelse. Der blev indført den nye (formentlig EF-stridige) 2,5% afgift, som specielt rammer de små handlende med få ansatte!

Folketings-roderi-lovgivningen skal erstattes af erhvervsfrihed. Kontrolorganer i stat, amt og kommune har som grundlag for deres indblanding en jungle af love, der er skudt op gennem årene ud fra helt forskelligartede konkrete situationer. Mere end 90% af denne lovgivning ophæves. Kontrolpolitikkerne i stat, amt og kommune må herefter stoppe deres trang til indblanding.

LANDBRUG

Landbruget er blandt vores vigtigste primærproduktioner. Danmark var oprindeligt et landbrugsland. Industrialiseringen var med til at affolke landbruget. Gennem årtier har danske landmænd kæmpet sig frem blandt de dygtige i verden. Det hele bliver nu ødelagt af politikerne. Det seneste dolkestød er miljøhandlingsplanerne. Godt landmandsskab har bragt landbruget frem i første række - miljøflippere bag deres skriveborde skal ikke have lov til at fortsætte deres ødelæggelse af dette vigtige erhverv.

Selvfølgelig skal landbruget ikke bare forurene løs, ligesålidt som andre må det.

Men det panikslagne folketingsflertals vedtagelse af miljøplanerne tvang på et sagligt spinkelt uvidenskabeligt grundlag landmændene til at foretage urimelige og unaturlige ændringer i driften og til enorme investeringer med ringe eller ingen nyttevirkning.

GODT LANDMANDSSKAB

Hverken EF eller danske politikere skal bestemme, hvor store stalde og bure skal være. Sund fornuft og godt landmandsskab har gennem århundreder fremavlet gode dyr. Den enkelte landmand er kun

interessert i, at hans dyr har det godt, eftersom de så giver de største ydelser. Måske krav og krav til stalde og bure er med til at ødelægge dansk landbrug. Tidligere var Danmark en stor nettoeksportør af æg. I dag importerer vi store mængder æg. Det groteske er, at de æg, som vi importerer, er lagt af høns, som har endnu mindre bure end danske høns.

Et farligt eksempel på, hvordan EF er på vej til at ødelægge mangt og meget ved at forveksle socialpolitik med erhvervs politik, er den indførte "medansvarsafgift" for effektive, hårdtarbejdende landmænd med ko-besætninger.

Man udråber rationelle storkvægsbrugere til forbrydere, der stjæler levebrøds-mulighederne fra småbrug.

Derfor bliver de store straffet med ekstra afgiftsbetalinger, hvis de producerer for meget og eventuelt med kvoter, så myndighederne sætter et absolut loft over, hvad de må producere.

Sandheden er imidlertid at alle varer - også mælk, smør og ost - bør produceres de steder, som præsterer bedst mulige kvaliteter til de billigst mulige priser.

Når bonden med 200 køer kan betjene markedet bedre end bjerghusmanden med den ene topattede goldko, skal vi alle være glade for den rationelle storproducent og ikke på nogen måde lægge ham hindringer i vejen.

Planøkonomi på landbrugsområdet er verdensomspændende. Den skal ved globale foranstaltninger afløses af et frit marked. Kvoteordninger og strafafgifter er kun med til at ødelægge rationel produktion. Danske landmænd skal have lov til at producere alt det, de kan, og så få den bedst mulige pris på et frit marked.

Offentligt finansierede overpriser kapitaliseres hurtigt i kunstigt høje ejendomspriser og bliver dermed alene til fordel for fortidens landmænd og en byrde for fremtidens.

Landbrugslovgivningen skal liberaliseres endnu mere end de resultater, der opnåedes ved det seneste landbrugsfor-

lig. Dansk landbrug har alene en fremtidschance som et frit erhverv uden offentlig indblanding og styring. Af særrestriktioner kan alene godtages fundamentale veterinærkrav - helst ensartede for flest mulige lande - til sikring mod giftvirkninger og andre større sundhedsfarer ved landbrugsprodukter.

Folketinget skal ikke indskrænke adgangen til via egne brønde at hente vand.

GARTNERI

Gartnerierhvervet er meget afhængig af vores klimatiske placering. Selv med meget effektive drivhuse kan det ikke konkurrere med solen og varmen i Syd-europa.

Danske gartnerier skal derfor bruge kræfterne på at producere ting, som vores klima er velegnet til. At konkurrere med Sydeuropa på f.eks. tomatproduktion er lige så ulogisk som at dyrke vin, dadler eller oliven. I EF's Indre Marked vil den frie bevægelighed af varene gøre, at det land eller den region, som er billigst og bedst til at producere en bestemt vare, også vil løbe med hovedparten af markedet.

En dansk gartner kan fortsat dyrke f.eks. tomater og sælge dem med 'danske tomater' som ekstra salgsargument.

Gartneren skal blot ikke forvente politisk beskyttelse mod konkurrence.

Danmark modtager store mængder gartnerivarer fra Holland. Danske gartnere er utilfredse med den tendens og forlanger, at de hollandske gartnere skal give afkald på tilskud. For Danmark som helhed er det imidlertid kun en fordel, hvis hollandske skatteydere vil 'give os gaver'. De danske gartnere må så finde produkter, hvor vi er de bedste og billigste. Overalt, og specielt i et Indre Marked med 320 mio. indbyggere, vil der være 'luksus-kunder', som er parate til at betale dyrt for kvalitetsprodukter - blomstergartnere og andre kan med fordel satse på disse kunder.

Hvis elværkerne af egen drift vil udnytte overskudsvarme fra elproduktionen til opvarmning af egne drivhuse, eller salg

af varmen til andre gartnere, skal det kunne ske uden offentlig indblanding.

SKOVBRUG

Så at sige alle skovarealer i Danmark gøres til private skove. Publikums adgang til skovene skal fremover ske under hensyn til, at skovene også er et produktionssted.

Skovejeren skal ikke underlægges stramme regler fra myndighederne om, hvilke træsorter der skal plantes, hvornår de skal plantes, hvor de skal plantes, hvor tæt træerne må stå og, hvornår de må fældes. Fredskovpligten ophæves.

Skovbrug skal være et produktionserhverv. Dommedags- miljøaktivisterne behøver ikke frygte, at skovejerne derefter blot vil fælde alle træer og dermed gøre Danmark skovfrit. For er skovbrug et produktionserhverv, vil nyplantning være grundlaget for skovejerens fortsatte eksistens, såfremt driften er rentabel. Er den ikke det, har vi ikke brug for skovdrift i Danmark.

FISKERI

Danmarks fiskerierhverv var stort, indtil politikere, embedsmænd og biologer begyndte at blande sig i erhvervet.

Fiskeribyernes handel, servicefag, forædlingsindustri, reparationsindustri med meget mere er blevet ramt katastrofalt på grund af den elendige indsats, Folketinget har gjort i årevis vedrørende primærerhvervet fiskeri.

Løsningen er at gøre fiskeriet frit igen. Kun en øget fangst kan bringe fiskerne på fode igen. Ophørs- og ophugningstilskud er derimod det samme som at give maskinfabrikken tilskud til at ødelægge drejebænke og fræsere. Man hjælper ikke et erhverv - og slet ikke samfundet - ved at give tilskud til smadring af produktionsapparatet. De seneste år er der ansat 49 pct. flere i fiskerikontrollen. Fiskerikontrollen skal nedprioriteres, så den alene varetager internationale forpligtelser.

Alt for vatnissede danske ministre har

ved EF-forhandlinger solgt dansk fiskeri. Dansk EF-politik skal kræve ophævelse af kvoteordningerne hurtigst muligt, og indtil det er opnået, skal man slås for større fangstmængder.

Biologernes fantasier om, at man kan tømme havene for fisk, er skrivebordsarbejde. Hvis en fiskeplads er fisket ned, vil man ophøre med at sejle derud, eftersom løn, brændstof og forrentning af båden ikke kan bære at fiske i 'tynde-områder'. Derved får fiskene fred til at vokse i antal igen. Skal der endelig lovgives vedrørende fiskeri på det åbne hav, skal det angå forbud mod yngelfangst, generelle fredningsregler og netmaskestørrelser. Dette kan især overvejes for stimefiskene (sild, makrel og lodde). Fastsatte netmaskestørrelser skal tage hensyn til de praktiske erfaringer, fiskerne har, således at maskestørrelsen ikke er med til at forringe kvaliteten på f.eks. tunger og hummer.

Dambrug og havbrug skal lempes for miljømyndighedernes hysteriske krav og ugenemtænkte reguleringer af erhvervet. Fiskeopdræt er en god nicheproduktion, som vi kan have stor gavn af.

SØFART

Dansk søfart var engang blandt verdens største. Nedturen er vendt efter vedtagelsen af D.I.S. (Dansk Internationalt Skibsregister) og ophævelsen af sømandsskatten. Nu trues erhvervet af en ny fare: Et forslag om totalt forbud mod sejlads med våben og dele deraf kan for alvor stryge flagene på danske skibe. Afgrænsningen af begrebet 'våbendele' er så stram, at skruer og søm, der kan indgå i et våben, kan blive omfattet!

Folketinget kan gøre søfarten og det danske samfund en stor tjeneste ved at fjerne alle de unødige restriktioner på erhvervet. Søfarten er en meget væsentlig bidragyder til samfundøkonomien.

FINANSVERDENEN

Finansverdenen med alt fra banker, sparekasser, børsvekslere, forsikringselskaber, kreditforeninger, leasingselska-

ber, investeringsselskaber og handelsmæglere til små pengeudlånere er en verden, hvis formål er at formidle den vare, der hedder kapital.

Dette er et basiserhverv. Samfundets velstand beror nemlig på, at der smidigt muligt kan kanaliseres kapital derhen, hvor der til enhver tid er mest behov for den. Og det skifter hurtigt med teknologiens udvikling, efterspørgselsmønsterets foranderlighed (mode) og iværksætters præferencer. Pengeøkonomien repræsenterer en kæmpe-landvinding for befolkningens velstand. Dens fordel realiseres bedst, hvor finansverdenen er fri som fuglen. Kapitalformidling er kommunikation mellem køber og sælger.

Nyinvesteringer i maskiner, bygninger og forskning sker oftest ved lånefinansiering og kapitalbeskyttelse ved forsikringer.

Hele finansverdenen er blevet et væsentligt og vigtigt led i vores interne og eksterne handel.

Som levn fra forældede socialistiske fantasier har småpolitikere og myndigheder opbygget omfattende kontrol med finansverdenen. Dette skal begrænses stærkt. For kun gennem frihed kan finansverdenen trives til gavn for os alle.

- ◆ Kreditformidlingsloven ophæves. Loven om kreditformidling indebærer nemlig en diskrimination (selektiv kreditpolitik) til skade for samfundsnyttige initiativer. De offentlige myndigheder er ikke i besiddelse af de nødvendige forudsætninger for at kunne anvende lovens meget betydelige bemyndigelser hensigtsmæssigt.
- ◆ Realkreditlovgivningen ophæves, så hvem som helst kan drive kreditforeningsvirksomhed, som han eller hun ønsker og magter.
- ◆ De såkaldte samfundsrepræsentanter i banker og sparekasser er en tvangsskat på bankens kunder. De skal befries for at betale dette politiske bengnaveri, der i bedste fald er aldeles unyttigt, men kan være lammende for en påkrævet erhvervsudvikling.
- ◆ Nationalbanken skal ikke lægge udlånsbegrænsninger på pengeinstitutterne.

Når det offentlige ikke længere skal blande sig i driften af finansverdenen, overlades det til generalforsamlinger o.l. for de enkelte selskaber samt kundernes

egen fornuft at afgøre, hvorledes der skal disponeres.

TRE LIBERALE ERHVERV

Læger, tandlæger og andre i sundhedssektoren behandles i Fremskridtspartiets programmateriale om sundhedspolitik. Om ingeniører, arkitekter og landinspektører kan læses i bl.a. Fremskridtspartiets boligpolitik. Blandt de øvrige liberale erhverv er det her advokater, revisorer og ejendomsformidlere, der skal gøres bemærkninger om.

At et land aflønner en stor advokatstand og mange revisorer er ikke noget at prale med. Det er tegn på, at lovgivningen i landet er så indviklet og uforståelig, at borgerne i landet må købe sig specialishjælp for at kunne ordne sine forehavender.

En kraftig reduktion af lovjunglen kombineret med afviklingen af indkomstskatten vil derfor i sig selv betyde en nedgang i advokaternes og revisorerens arbejdsmængde.

Folketinget skal gøre det til en fast regel, at alle nye love og forordninger, som udsendes, skal være formuleret, så de kan forstås af de mennesker, de vedkommer. Derudover kunne regeringen passende udpege et hold af unge visionære jurister, hvis opgave er at sammenskrive gældende lovgivning til et omfang af 10-15% af det nuværende.

En sådan regelforenkling ville blive en af århundredets største samfundsgaver.

Handlen med ejendomme er i dag blevet en guldgrube for ejendomsmæglere og advokater. Ved en hushandel er disse to hjælpekrievere altid vindere. De får deres salær uanset, hvor dårlig handlen er. Den afbureaukratiserede hushandel vil ikke længere automatisk kræve mellemkomst af advokater og ejendomsmæglere.

En ejendomsmægler bruger i dag langt mere tid på formularudfyldelse end på aktivt salgs/købsarbejde. Det skyldes ikke mindst folketingsbestemte krav.

Vores skattelovgivning med dens tusinder af bestemmelser gør, at selv almindelige lønmodtagere må have revisorbi-

stand til selvangivelsen.

En kraftigt forenklet gennemført skattelovgivning vil give revisorerne tid til det, der også er deres opgave at rådgive klienten i økonomiske spørgsmål, der rækker ud over skattebetalingen.

Ordningen med såkaldt statsanerkendelse af revisorer og andre erstattes af et ikke-statslig prædikat, som erhvervene selv må administrere. En anerkendelse af en forgældet, insolvent og politisk dårligt ledet stat burde ikke være noget at prale af. Brancheorganisationer o.l. kan meget bedre sætte normer for kvalitetsprædikater.

Transportsektoren

LASTBILVOGNMÆND

- ◆ Længden og bredden af enhver lastbil skal opgøres som længden og bredden af nyteladet. I øjeblikket opgøres det for de fleste lastbiltyper som den samlede længde og bredde, hvorfor førerhusene gøres stadig kortere.
- ◆ Køre- og hviletidsbestemmelserne ophæves ved kørsel i Danmark. Det er helt fjollet, at professionelle chauffører ikke må køre, mens der ingen sådan restriktion er på, at alle andre sætter sig bag rattet efter en travl 8-10 timers arbejdsdag. Færdselslovens overtrædelsesbestemmelser må gælde ens for alle.
- ◆ Vognmændene skal have større frihed til at køre med biler med højere akseltryk.
Vognmændene bidrager gennem vægtafgiften meget væsentligt til vejvedligeholdelsen.
- ◆ Papirarbejdet ved grænsepassage med gods skal mindskes så meget som muligt
- ◆ Reglerne om køretilladelse og godstransport ophæves således, at enhver kan udøve vognmands- og fragtmandsvirksomhed. Ingen skal opnå kunstig beskyttelse af sin vognmandsvirksomhed, ej heller DSB.
- ◆ DSB's dumpingpolitik på godsområdet stoppes. Hvis ikke DSB kan klare sig uden skatteydertilskud, må vognmandsvirksomheden stoppe. Det gælder også togtransporten af gods.
- ◆ Hastigheden for lastbiler skal forøges med 10 km/t på motorvejene, hvorved nogen lastbiltrafik fjernes fra andre veje.

BUS- RUTEBILVOGNMÆND

- ◆ Som hovedretningslinje privatiseres bus- og rutebilstrafikken. Persontransport skal ske uden skatteyderfinansierede tilskud til driften.
- ◆ Vognmændene afgør selv, hvilke ruter der skal køres på. Politikere i Folketing, amt og kommune skal ikke ud fra snæversynede betragtninger afgøre, hvor bus- og rutebiltrafikken skal gå.
- ◆ At køre turistkørsel gøres også til fri næring uden offentlig indblanding.

TAXAVOGNMÆND

- ◆ Hyrevognserhvervet gøres til et frit erhverv og befries for kørebøger, sladrækontakter, tvangsbestillingskontorer, distriktsinddelinger og andre offentlige restriktioner.
- ◆ Et frit taxamarked vil betyde fremkomsten af specialservicer som luksusbiler, samkørsel og rutekørsel.

FLYTRANSPORT

- ◆ Ethvert dansk eller udenlandsk selskab skal have lov til mod betaling af afgifter til lufthavnene at starte og lande i danske lufthavne.
- ◆ SAS's monopol ophæves.
- ◆ Den offentlige kontrol med billetpriser ophæves. Flyselskaber skal frit kunne fylde maskinerne med rute- og charterkunder, blandet eller hver for sig.

SØTRANSPORT

- ◆ Søtransport af gods og mennesker skal frit kunne foregå til og fra danske havne, mod betaling af det lokale havnegebyr.
- ◆ DSB's monopol på besejling af bestemte ruter ophæves.
- ◆ Størst mulig lempelse i de internationale regler om kvoter for hvilke landes skibe, der må udføre transportopgaver.

TOGTRANSPORT

- ◆ De såkaldte 'privatbaner', hvis aktier næsten alle er i offentligt eje, lægges ind under DSB.
- ◆ DSB's togtrafik gøres selvfinansierende uden offentlige tilskud ved at nedtrappe tilskuddene over en årrække.

BILAFGIFTERNE

De danske bilafgifter er urimeligt høje. I EF's Indre Marked med fri bevægelighed er det urealistisk at bibeholde det høje afgiftsniveau. Derfor skal vi forberede os på en EF-afgørelse om bilafgifterne og være forberedt på, at der i den anledning

skal findes store offentlige besparelser som kompensation for det lavere provenue.

Der skal ikke indføres vejskat på danske motorveje. Gøres det, flytter trafikken blot over på andre parallelveje. Den eneste undtagelse er privatfinansierede broer. Her må ejeren gerne opkræve broafgift. I øvrigt bør Storebæltsforbindelsen finansieres af private midler.

Også udenlandsk privat- og erhvervskørsel skal være uden vejskat. Det er i dansk interesse at sikre mest mulig tilgang af handel, turisme osv.

SERVICEFAGENE

Til servicefagene hører alt fra hoteller, damefrisører, forlystelsesparker og burgerbarer til privatiserede kulturtilbud.

For servicesektoren gælder også det grundlæggende ønske om mindre offentlig indblanding, lavere skatter og frihed til etablering og erhvervsudøvelse.

Servicefagene er en vigtig del af turistsektoren. Da turisme er en fremragende indtægtskilde, bør Folketinget lempe erhvervet for administrative byrder og pålæg, fremfor at skabe konkurrenceforvridninger gennem statsstøtte og særprivilegier.

Specielt en nedsat indkomstskat vil gavne den løntunge servicesektor. Det deraf faldende prisniveau giver både flere udenlandske turister og lokker danskere til at blive hjemme.

Tilladelse til spillekasinoer og andre turistfremmende attraktioner er den vej, folketingsarbejdet skal gå.

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk